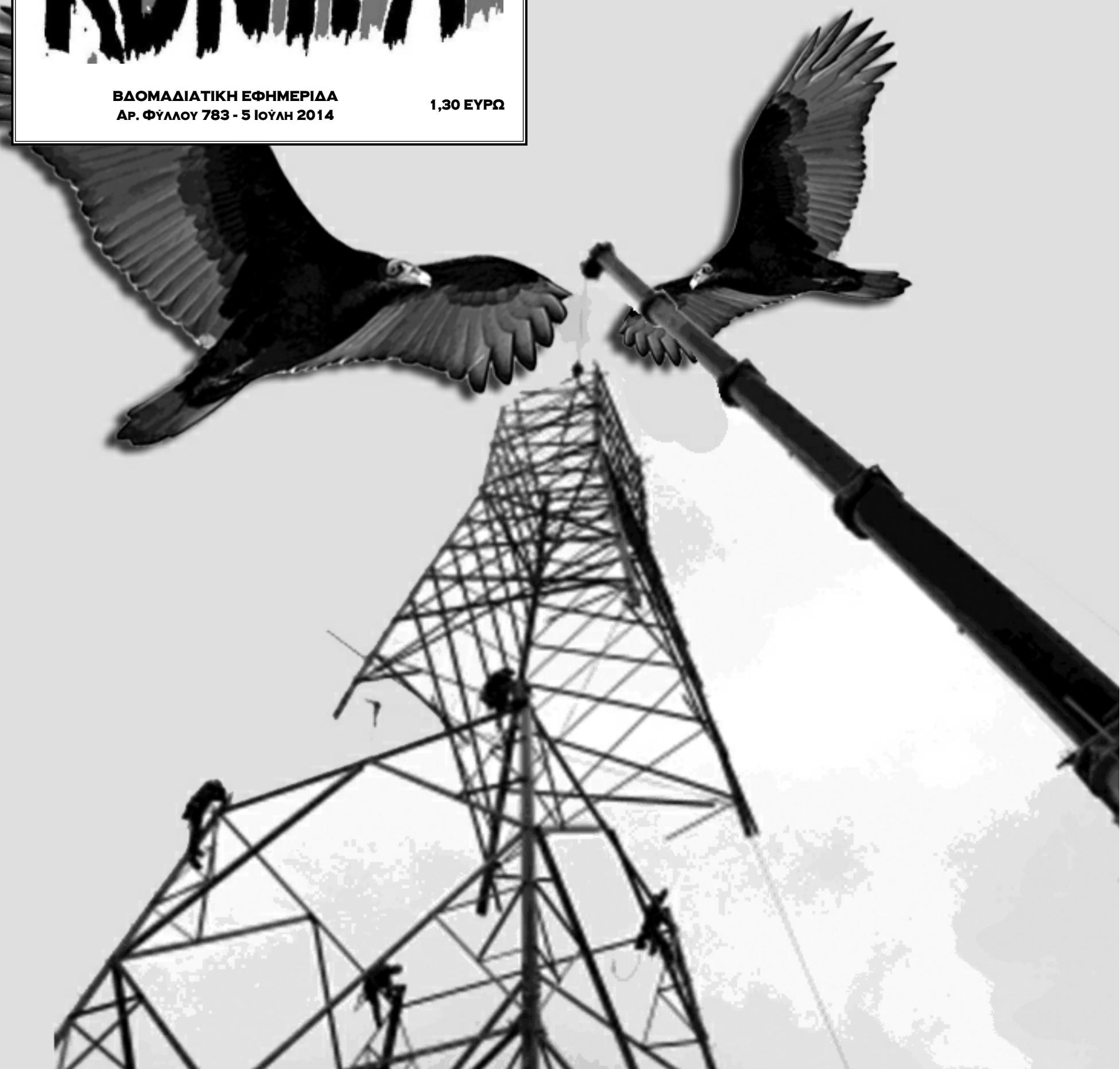

Η Φιλαδέλφεια έζησε την «απελευθέρωσή» της

Όλο το ρεπορτάζ για τη μεγάλη διαδήλωση της Πέμπτης και τις εξελίξεις στο μέτωπο της υπεράσπισης της πόλης και του άλσους της

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

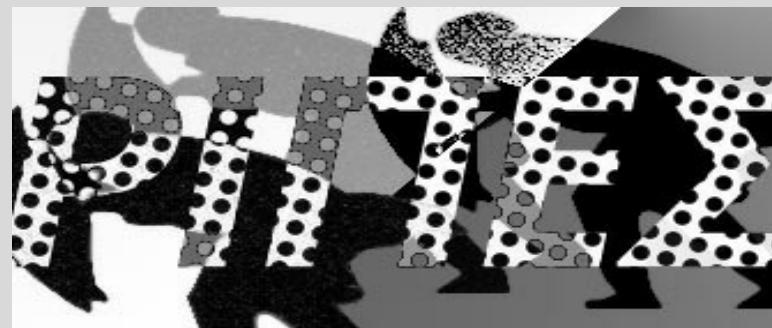

ΞΕΠΟΥΛΑΝΕ ΜΠΙΡ ΠΑΡΑ ό,τι χτίστηκε με το αίμα του ελληνικού λαού

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

5/7: Βενέζουέλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811), Ρουάντα-Μπουρούντι: Ημέρα εθνικής ενότητας-ειρήνης 5/7/1967: 210 κρατούμενοι της χούντας μεταφέρονταν από Γάγρα στο Παρθένο Λέρο 5/7/1988: Βόμβες σε Διεύθυνση Βιομηχανίας Νομαρχίας Δυτικής Αττικής και γραφεία ΠΕΡΠΑ (ΕΛΑ) 6/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Μαλάουΐ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964) - δημοκρατίας (1966) 6/7/1935: Ο Γεωργίος Βλάχος σε άρθρο στην «Καθημερινή» χαρακτηρίζει τον Γεώργιο Β' «εστεμένο φελλό» 6/7/1937: Η ΓΣΕΕ ζητά από την κυβέρνηση να καθιερωθεί η 4η Αυγούστου ως εθνική γιορτή και αργία 6/7/1967: Βόμβα (ΔΕΑ) στην πλατεία Συντάγματος 6/7/1970: Δίκη 35 μελών-στελεχών ΚΚΕ, δώδεκα καταδίκες 6/7/1971: Βόμβα στην είσοδο οικονομικών υπουργείου Προεδρίας («20 Οκτώβρη») 7/7/1984: Γέννηση Βλαντιμίρ Μογιακόφσκι 7/7/1939: Ο Ανδρέας Παπαδρέου υπογράφει δήλωση μετανοίας ενώπιον του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου 7/7/1972: Σύλληψη Κλάους Γίνσχκε και Ιρμγκαρντ Μέλερ (RAF) 7/7/1979: Δύο βόμβες στις αποθήκες Πετζετάκι (ΕΛΑ) 7/7/2005: Τετραπλή βομβιστική ενέργεια στον υπόγειο σιδηρόδρομο και σε αισικό λεωφορείο Λονδίνου, 56 νεκροί, 700 τραυματίες 8/7: Ημέρα κατά αλλεργίας 8/7/1949: Εκτέλεση φοιτητή Παύλου Παπαμερκούριου που ενέπνευσε τον Μ. Θεοδωράκη για το «τραγούδι του νεκρού αδερφού» 8/7/1968: Δίκη πρώτου κλιμακίου ΔΑ, δώδεκα καταδίκες 9/7: Αργεντινή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1816), Μαρόκο: Ημέρα νεολαίας 9/7/1943: Αντιστασιακή φοιτητές σκεπάζουν με μάυρα πετόπλα όλα τα αγάλματα του κέντρου της Θεσσαλονίκης, επεισόδια, συλλήψεις 9/7/1947: Μαζικές συλλήψεις στελεχών αριστεράς (Αθήνα) 9/7/1949: Ανακαλύπτονται σε κρύπτη (πολιά Κοκκινιά) τα τυπογραφεία της ΚΕ του ΚΚΕ, συλλήψεις στελεχών 9/7/1970: Δίκη Αντιδικτατορικού Αγροτικού Μετώπου Υπαίθρου, πέντε καταδίκες 9/7/1971: Βόμβα σε βυτιοφόρο Εσσο Πάππας (ΛΕΑ) 9/7/1971: Βόμβα στης σιδηροτροχιές ηλεκτρικού στο Θησείο («20 Οκτώβρη») 9/7/1986: Η RAF εκτελεί τον πυρηνικό επιστήμονα της «Siemens» Καρλ Χάιντς Μπέκουτς 10/7: Μπαχάμες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1973), Αλβανία: Ημέρα στρατού 10/7/1985: Βυθίζεται το πλοίο «Rainbow Warrior» (Greenpeace) από γάλλους πράκτορες 11/7: Ημέρα πληθυσμών, Δαχομένη, Ακτή Ελεφαντοστού, Νίγηρας, Ανω Βόλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Μογγολία: Εθνική γιορτή (1921), Βελγιο: Ημέρα Φλαμανδών 11/7/1942: Αρχή διωγμών Εβραίων της Θεσσαλονίκης 11/7/1966: Επεισόδια σε συλλαλητήριο οινοπαραγωγών (Θεσσαλονίκη), 128 πολίτες και 72 χωροφύλακες τραυματίες 11/7/1969: Βόμβα (ΔΑ) σε γραμματοκιβώτιο οδού Νίκης (Αθήνα) 11/7/1980: Η αυτονομία σκοτώνει τον γιατρό Τσιρώνη 11/7/1994: Βόμβα στο κτίριο γερμανικής ασφαλιστικής εταιρίας (ΕΛΑ-1η Μάρη).

● Σ. Θεοδωράκης: επιλέξαμε να κάνουμε συνέδριο στο Λαύριο, γιατί αφαιρούμε το πρώτο γράμμα και μένει αύριο! ●●● Πόσο φτηνιάρχης, my god! ●●● Τον πήραν στο δούλεμα ακόμη και τα φιλικά του έντυπα ●●● Πρωτοσέλιδο στην «Εποχή» ●●● «Ο "αφοσιωμένος" κ. Γιούνκερ» ●●● Συνοδευόμενο από τρυφερό ενσταντάνε Μέρκελ-Γιούνκερ ●●● Για σιγά, ρε παιδιά, αυτόν δε δέλατε κι εσείς για πρόεδρο της Κομισιόν; ●●● Δεν είπατε ότι πρέπει να θυγατρίσει τον Γιούνκερ, για να μην βάλει η Μέρκελ κάποιον αχυράνθρωπο; ●●● Δουλεύουσαστε και μεταξύ σας τώρα; ●●● Πού να φτουρήσουν ο Δάνης και οι λοιποί μπατοσφίλοι, που τόλμησαν ν' αφήσουν έξω από το «κόλπο» τον γίγαντα Ταμήλο ●●● Μόλις κατάλαβε ότι αυτό το παιζουν τάχαμου ανάρτες για να πάρουν ψηφαλάκια από μπάτους και καραβανάδες, ύψωσε το ανάστημά του και βροντοφώναξε ●●● «Έάν δεν εξασφαλίσουμε από πού θα βρεδούν με! ●●● Ο Πρετεντέρακος δύμωσε επειδή ένα από τα προαπαιτούμενα της τροίκας είναι η υποχρέωση της κυβέρνησης

λοκαρινό ανέκδοτο» χαρακτήρισε ο Στρατούλης τη φιλολογία περί «μεγάλου συνασπισμού» ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ ●●● Μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες ●●● Άλλωστε, ο Στρατούλης ξέρει από τέτοια ●●● Ήταν μεγαλοσυνδικαλιστής του Περισσού στον ΟΤΕ, όταν έγιναν οι δυο συγκυβερνήσεις του 1989-90 ●●● «Δεν υπάρχει δέμα αποχώρησής μου, υπάρχει δέμα ότι αναχωρεί η ΔΗΜΑΡ» ●●● Grigoris Psarianos ●●● Δοξάστε με! ●●● Ο Πρετεντέρακος δύμωσε επειδή ένα από τα προαπαιτούμενα της τροίκας είναι η υποχρέωση της κυβέρνησης

να υιοθετήσει έναν «κώδικα συμπεριφοράς για τα μέλη της κυβέρνησης» ●●● Ακούς εκεί, να έρχονται τρεις υπάλληλοι και να μας υποχρεώνουν να φτιάξουμε κώδικα για το πώς θα συμπεριφέρονται οι υπουργοί μας! ●●● Η ουσία δε δα τον πείραξε, αλλά όχι και τόσος εξευτελισμός! ●●● Πόσο άρρωστος ναζί, πόσο διεστραφμένος πρέπει να είναι κάποιος για να ντύνει παιδάκια με αγκυλωτούς σταυρούς και να τα βάζει να χαιρετούν ναζιστικά; ●●● Και μετά, όταν βρίσκεται ενώπιον των δικαστικών αρχών, να δηλώνει... αγνός έλληνας πατριώτης ●●● Κατά τα άλλα... ούτε τοίποτα ●

◆ Μιλάμε για ΤΟ καλαμπούρι. Ο Τσίπρας εκφωνούσε μία από τις γνωστές «κρύες» απάκες που του γράφει ο Παππάς: «Μπορεί να διαφωνούμε στο πώς θα φτιάξουμε ή θα διαρρυθμίσουμε το σπίτι μας, αλλά όταν απέξω από το σπίτι είναι μια μπουλντόζα και απειλεί να το κατεδαφίσει, τότε δεν έχει και πιού μεγάλη σημασία το πώς θελουμε το σπίτι. Σημασία έχει να σώσουμε το σπίτι». Και εκεί που έλεγε αυτά τα επικολυρικά υπέρ του «μετώπου» που θέλει να φτιάξει ο ΣΥΡΙΖΑ, πετάγεται από κάτω ο Βουδούρης και φωνάζει: «Όταν η μπουλντόζα φύγει, τότε αυτό που έδωσαν μάχη εναντίον της θα πρέπει να έχουν λόγο στη διαρρύμιση! Δώσε αέρα στο χωριάτη... ◆ Χαμός και οδυρμός στη Βουλή για τους μισθούς και τις συντάξεις των μπατοσκαραβανάδων. «Αντάρτικο» από τους γνωστούς γιαλαντζί αντάρτες της ΝΔ, διαβεβαιώσεις Σταϊκούρα πως μόλις καθαρογραφεί η απόδραση του ΣΤΕ θα ικανοποιηθεί από την προσωρινή παρατήρηση της ΕΕ σε συνεργατικό πλαίσιο. Η απόδοση ήταν 1 προς 175! Μήπως δεν ήταν

νάδες, συμφωνία των «ανταρτών» και ψήφιση της τροπολογίας για τους δικαστικούς. Για τους γιατρούς του ΕΣΥ και τους πανεπιστημιακούς, που ανήκουν επίσης στα ειδικά μισθολόγια, ούτε λέξη από κανέναν. Αυτό δα έλειπε... ◆ «Το "voikokúremá" στην οργάνωση του ασφαλιστικού συστήματος, ολοκληρώνεται με την περαιτέρω διοικητική ενοποίηση των ταμείων μέσα σε αυτή τη χρονιά. Η οποία - χωρίς να θιγούν καθόλου οι παροχές και οι συντάξεις - θα επιφέρει μείωση της γραφειοκρατίας και των διοικητικών βαρών, σημαντικές εξοικονομήσεις, αλλά και εξορθολογισμό και ενιαίοποι-

ηση των κανόνων λειτουργίας». Το είπε ο Βρούτσης σε πρόσφατη συνέντευξη του («Ημερησία»). Το έχουν πει - με τα ίδια σχεδόν λόγια- δύοι οι υπουργοί Εργασίας που προωθήσαν αντιασφαλιστικούς νόμους. Οπότε, αναμενότε νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές. Οταν ακούτε «voikokúremá» στην κοινωνική ασφάλιση, έρετε πλέον τι προανηγγελεται... ◆ Ούτε ένας, ούτε δύο, αλλά 167 παίχτες του στοιχήματος (και ποιος ξέρει πόσοι στα ανεπίσημα τζογαρίσματα) είχαν ποντάρει ότι ο Λουΐς Σουάρες θα δαγκώσει αντίπαλό του στο Μουντιάλ. Η απόδοση ήταν 1 προς 175! Μήπως δεν ήταν

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Γράφει ο Σ. Θεοδωράκης: επιλέξαμε να κάνουμε συνέδριο στο Λαύριο, γιατί αφαιρούμε το πρώτο γράμμα και μένει αύριο! ●●● Πόσο φτηνιάρχης, my god! ●●● Τον πήραν στο δούλεμα ακόμη και τα φιλικά του έντυπα ●●● Πρωτοσέλιδο στην «Εποχή» ●●● «Ο "αφοσιωμένος" κ. Γιούνκερ» ●●● Συνοδευόμενο από τρυφερό ενσταντάνε Μέρκελ-Γιούνκερ ●●● Για σιγά, ρε παιδιά, αυτόν δε δέλατε κι εσείς για πρόεδρο της Κομισιόν; ●●● Δεν είπατε ότι πρέπει να θυγατρίσει τον Γιούνκερ, για να μην βάλει η Μέρκελ κάποιον αχυράνθρωπο; ●●● Δουλεύουσαστε και μεταξύ σας τώρα; ●●● Πού να φτουρήσουν ο Δάνης και οι λοιποί μπατοσφίλοι, που τόλμησαν ν' αφήσουν έξω από το «κόλπο» τον γίγαντα Ταμήλο ●●● Μόλις κατάλαβε ότι αυτό το παιζουν τάχαμου ανάρτες για να πάρουν ψηφαλάκια από μπάτους και καραβανάδες, ύψωσε το ανάστημά του και βροντοφώναξε ●●● «Δεν υπάρχει δέμα αποχώρησής μου, υπάρχει δέμα ότι αναχωρεί η ΔΗΜΑΡ» ●●● Grigoris Psarianos ●●● Δοξάστε με! ●●● Ο Πρετεντέρακος δύμωσε επειδή ένα από τα προαπαιτούμενα της τροίκας είναι η υποχρέωση της κυβέρνησης

φοροφορία (σ.σ. για την επιλογή Γιούνκερ) φυσικά και θα συμφωνήσω με τη διεξαγωγή της. Ερχεται κάποια στιγμή που η Ευρώπη χρειάζεται να πει τι θέλουμε όσον αφορά τα πρόσωπα και τις πολιτικές. Φρανσουά Ολάντ χρειαζόμαστε να πορευτούμε προς την κοινωνία και τον κόσμο. Οχι προς τον πολιτικό κόσμο που είναι μέσα στη Βουλή. Γιάννης Μηλιός Είναι έτοιμη και η εναλλακτι-

κή πρόταση, αλλά είναι έτοιμος και ο επόμενος κυβερνητικός σχηματισμός.

Νίκος Νικολόπουλος

Ανήκω σε εκείνους που πιστεύουν ότι το κλειστό επτάγγελμα «συνομιλητής της Κεντροαριστερ

Η πολιτική πραγματικότητα κυριαρχεί τον «μεγάλο συνασπισμό»

Οταν ο Αβραμόπουλος θυγαίνει δημόσια και ζεσταίνει τη σούπα του «μεγάλου συνασπισμού» (ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ) κινείται ασφαλώς από τις προσωπικές του φιλοδοξίες. Θέλει να γίνει ο επόμενος Τζαννετάκης (πρωθυπουργός σε ένα συμμαχικό κυβερνητικό σχήμα) ή έστω ο επόμενος Παπαϊωνάς (τώρα που έχει πάρει και το κολά με τις παρελάσεις). Ομως ο Αβραμόπουλος δε φτιάχνει κόπιο σενάριο. Απλά, σολάριε πάνω σε ένα ρεαλιστικό σενάριο, το οποίο κυριαρχείται από την ίδια την πολιτική πραγματικότητα: δυο μεσαίους μεγέθους κόμματα, που κανένα δεν έχει επαρκείς κυβερνητικούς συμμάχους και αναγκαστικά πρέπει να συμμαχήσουν μεταξύ τους.

Συνεντευξιαζόμενος στη «Realnews», ο Αβραμόπουλος είπε πως «εφόσον ο λαός δεν θα έδινε αυτοδυναμία σε ένα κόμμα όλες οι επιλογές είναι θεμιτές, κάτω από όρους ειλικρινούς συνεργασίας και κατανόησης με κοινό παρομαστή το συμφέρον της Ελλάδας». Κατά τον «αιώνια δεύτερο» της ΝΔ, «κανείς δεν περισσεύει σε μια τέτοια προπτάθεια όταν τοποθετείται εντός συνταγματικού τόξου». Αφού τα είπε, όντας σίγουρος ότι θα προκαλέσουν «θέμα», έβαλε και συνεργάτες του να συμπληρώσουν (ανώνυμα, όπως συνηθίζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις), πως ο Αβραμόπουλος καθ' όλη την πολιτική του διαδρομή ήταν υπέρ των συνεργασιών, ενώ αντιτάχθηκε στη θεωρία των δύο άκρων, με την οποία επιχειρήθηκε να απομονωθεί πολιτικά ο ΣΥΡΙΖΑ. Κι αφού απόλυτα ολόκληρη την Κυριακή το θόρυβο γύρω από τις δηλώσεις του, βγήκε –ως γνήσιος... Αβραμόπουλος– τη Δευτέρα να τα μαζέψει, χωρίς να πάρει τίποτα πίσω. «Η απάντησή μου –δήλωσε στο ΑΠΕ– αφορούσε στο απώτερο μέλλον. Με τα σημερινά δεδομένα, η Βουλή μπορεί και πρέπει να εκλέξει Πρόεδρο Δημοκρατίας (...) Στο ενδεχόμενο, όπως μου τέθηκε, δηλαδή τι θα συμβεί στην περίπτωση που δεν εκλεγεί Πρόεδρος, προσφύγουμε σε εκλογές και δεν προκύψει αυτοδυναμία, απάντησα το αυτονόητο. Οτι θα πρέπει να επιδιωχθεί συνάνεση από όλα τα πολιτικά κόμματα του συνταγματικού τόξου, προκειμένου να εκλεγεί Πρόεδρος».

Ακαίρο

Ο Σαμαράς, όπως αναμε-

νόταν, αντέρασε με ανώνυμες δηλώσεις συνεργατών του, που υποστήριξαν ότι οι δηλώσεις Αβραμόπουλου ενισχύουν την εκλογολογία που ο πρωθυπουργός θέλει να σταματήσει, μπορεί να προκαλέσουν σπασμωδικές αντιδράσεις από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ που θα θεωρήσει ότι ο σημερινός κυβερνητικός του σύμμαχος πάει να το αφήσει εκτός κυβερνητικού υνυφάντος και ανατρέπουν το σχεδιασμό της ΝΔ έναντι του ΣΥΡΙΖΑ. «Σε τι ειδους αντιπαράθεση θα προχωρήσουμε με τον ΣΥΡΙΖΑ στις επόμενες εκλογές, εάν έχουμε στήσει ένα σκηνικό συγκυβέρνησης» ήταν το ρητορικό ερώτημα που έθεταν οι συνεργάτες του Σαμαρά. Μια προσεκτική ανάγνωση των αντιδράσεων του Μαξίμου δείχνει πως δεν απορρίπτουν το ενδεχόμενο του «μεγάλου συνασπισμού», θεωρούν όμως κάθε τέτοια συζήτηση άκαρη και πολιτικά άστοχη. Μιλώντας με τα λόγια του Καραμανλή του πρεσβύτερου, θα λέγαμε ότι αυτή η προοπτική ανήκει στην κατηγορία όσων «γίνονται και δε λέγονται».

Χλιαρά

Ανάλογη ήταν η αντίδραση και από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ. Στο ίδιο φύλλο της «Realnews», ο διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Τσίπρα Νίκος Παππάς δήλωσε με νόημα: «Αν δεν είμαστε αυτοδύναμοι θα οδηγηθούμε σε αναγκαστικές δεξιές στροφές και υποχωρήσεις». Γιατί θα οδηγηθείτε αναγκαστικά; Πρέπει σώνει και καλά να είστε στην κυβέρνηση; Ακόμα κι αν είστε πρώτοι, άμα δεν μπορείτε να σχηματίσετε αριστερή (λέμε τώρα) κυβέρνηση, μπορείτε να καταθέσετε την εντολή, άμα δε θέλετε να κάνετε «οδυνηρές δεξιές στροφές και υποχωρήσεις». Μπορείτε ν' αφήσετε τους άλλους να σχηματίσουν κυβέρνηση κι εσείς να μείνετε στην αντιπολίτευση.

■ Οχι μεν, αλλά...

Συνέντευξη του Δ. Παπαδημούλη στον Real FM (Δευτέρα, 30.6.14). Οταν τίθεται το ζήτημα του «μεγάλου συνασπισμού» (ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ), εμφανίζεται κατηγορηματικά αντίθετος: «Επί της ουσίας δεν πιστεύω καθόλου σε αυτό το σενάριο. Δείχνει επίσης ότι η ΝΔ είναι σε τροχιά αποδρομίς. Οι διαφορές μας είναι τόσο μεγάλες, που μία συγκυβέρνηση θα οδηγούσε σε πολιτικές τερατογενέσεις».

Η διατύπωση είναι πολύ προσεγμένη, ώστε ν' αφήνει τον... φεγγίτη ανοιχτό: «Δεν πιστεύω καθόλου». Οχι «το αποκλείω κατηγορηματικά», «πποτέ δεν πρόκειται να υπάρξει τέτοια κυβερνητική συνεργασία» ή κάτι παρόμοιο. Οταν η κουβέντα πάει στο τι θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ αν πάρει εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, ο φεγγίτης γίνεται παράδυτο: «Χρωστούμε να κυβερνήσουμε τον τόπο, αν ο λαός μας δώσει την εντολή, με τις ευρύτερες δυνατές συμμοχές, είτε είμαστε αυτοδύναμοι, είτε όχι, πάντα με βάση το πρόγραμμά μας. Αν δεν υπάρχει αυτοδυναμία του ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά θα κάνουμε ότι χρειάζεται προκειμένου να υπάρξει κοινοβουλευτική πλειοψηφία και κυβέρνηση, είτε με συμμετοχή, είτε με στήριξη, είτε με ανοχή. Αν μας δώσει την εντολή ο λαός να πάρουμε εμείς την πρωτοβουλία για νέα κυβέρνηση, ασφαλώς δεν θα την γυρίσουμε πίσω, θα την αξιοποιήσουμε. Αυτό που προέχει, είναι μια τέτοια κυβέρνηση να στηριχθεί σε πρόγραμμα και να χτιστεί σε στέρεες βάσεις με «υλικά» αξιοποιητικά, δηλαδή πολιτικές συγκλίσεις και πρόσωπα που θα προσθέτουν και δεν θα αφαιρούν».

Βλέπετε εσείς κατηγορηματική απόρριψη της προοπτικής του «μεγάλου συνασπισμού»;

Αρα, το θέμα είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θελει σπουδήποτε να είναι στην επόμενη κυβέρνηση (το λείπει και ο Παπαδημούλης, δες το σχόλιο στη βάση αυτής της σελίδας) και επομένως θα συνεργαστεί με όποιον χρειάζεται, προκειμένου να είναι στην κυβέρνηση. Επειδή, όμως, δε θέλουν να συνεργαστούν με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ –όπως λένε– γ' αυτό ζητούν αυτοδυναμία. Ζητούν, δηλαδή, να συστειρωθούν όλοι οι μικρότεροι σχηματισμοί γύρω από τον ΣΥΡΙΖΑ, για να πάρουν όντετη πρωτιά με αυτοδυναμία. Επειδή, όμως, αυτό δεν πρόκειται να γίνει, ο ψηφοθηρικός εκβιασμός απευθύνεται στους ψηφοφόρους αυτών των μικρότερων σχηματισμών, έχοντας τη μορφή μιας παραλογής της θεωρίας της χαμένης ψήφου: ψηφίστε ΣΥΡΙΖΑ για να βγει αυτοδύναμος, αν θέλετε να δείτε άσπρη μέρα. Άλλως, θα συνεργαστούμε με όλους και αναγκαστικά θα κάνουμε κωλοτούμπες!

Αριθμητική

Είναι φανερό ότι ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ έχουν στο μυαλό τους την προοπτική του «μεγάλου συνασπισμού». Δεν είναι τυχαίο ότι η ΝΔ έχει εγκαταλείψει μετά τις εκλογές τη θεωρία των δύο άκρων, ούτε είναι τυχαίο ότι οι μεγαλοεκδότες έχουν αλλάξει τον προσανατολισμό της κριτικής τους στον ΣΥΡΙΖΑ, αντικαθιστώντας τις λυσσαλές και προβοκατόρικες επιθέσεις με συμβουλές για σταθεροποίηση της «στροφής στο ρεαλισμό» και για ενίσχυση του αρχηγού, ο οποίος (συγνώμη, ο επικεφαλής) κάλεσε τους συνέδρους να είναι «λίγο αυστηροί» και προσεκτικοί στα πρόσωπα που θα επιλέξουν, αλλά επειδή αυτό ήταν μόνο για φριγούρα, φρόντισαν να βάλουν στο καταστατικό το εξής... μοντέρνο όρο. Ο Θεοδωράκης θα έχει λόγο στη σύνθεση της Συντονιστικής Επιτροπής (σα να λέμε το πολιτικό γραφείο). Θα μπορεί να πρετίνει μια λίστα επτά απόμων που θα τον πλαισιώσουν, χωρίς απαραίτητα να είναι μέλη της ΠΕ. Αν το σώμα δεν εγκρίνει τη λίστα, ο Θεοδωράκης θα προτείνει άλλη λίστα, μέχρι να συμφωνήσει το συνέδριο. Δηλαδή, μπορεί το συνέδριο να μην κρίνει κάποιους ικανούς για την ΠΕ, άμα όμως ο επικεφαλής τους θέλει, τότε θα τους βάλει μόνος του στη ΣΕ. Μιλάμε για το απόγειο των δημοκρατικών διαδικασιών!

Φυσικά, δεν χρειάστηκε να γίνει δεύτερη ψηφοφορία. Η πρώτη λίστα του Θεοδωράκη εγκρίθηκε από την ΠΕ, οπότε ο επικεφαλής με τους συνεργάτες του εκλέχτηκαν. Οι άλλοι μπορούν να φρυγανίσουν (ή φρυγανίσανται απόφασίτητη σ' ένα κόμμα-ΜΚΟ), ενώ η μικρή ομάδα θα κάνει το πολιτικό παιχνίδι. Ετσι, το Ποτάμι έγινε το πρώτο αστικό κόμμα που μπορεί να αρχηγηθεί από την ιδιοκτήτη της εκλογής της προτεραιότητας της συγκεκριμένης συνεργασίας. Τα ονόματα αυτών που εκλέχτηκαν δεν έχουν καμία ιδιαίτερη σημασία. Είναι η γνωστή ομάδα που «έτρεξε» και προεκλογικά το Ποτάμι, σύμφωνα με το σχεδιασμό των μεγαλοεκδοτών που το δημιούργησαν. Οσο για τον Θεοδωράκη, αυτός εκλέχτηκε «δί」 ανατάσεως των χειρών» (κάτι σαν το «διά βοής», με το οποίο εκλεγόταν ο Ανδρέας Παπανδρέου).

Τα ΜΜΕ των εργολάβων, βέβαια, φρόντισαν να δώσουν τεράστια δημοσιότητα στο συνέδριο του Ποταμού. Να το κάνουν μεγάλο πολιτικό γεγονός. Γ' αυτό και πήραν εντολή και ο Καμίνης με τον Μπουτάρη να είναι εκεί και να μιλήσουν με θερμά λόγια για το εγχείρημα. Ο Καμίνης πήγε αυτοπροσώπως, ενώ ο Μπουτάρης είχε κάποιο πρόβλημα και έστειλε βιντεοσκοπημένο μήνυμα. Δεν επιλέχτηκαν τυχαία αυτοί οι δύο. Συμβολίζουν το μοντέρνο, το ανεξάρτητο, το υπερκομματικό-προσδευτικό, την ενότητα της Κεντροαριστεράς. Και βέβαια, μιλ

Εκτέλεση-αίνιγμα και σιωνιστική βαρβαρότητα

Ηεύρεση των πτωμάτων των Ητριών ιορδανινών εφήβων, δύο από τους οποίους προέρχονταν από τον παράνομο εποικισμό Κραφ Ετζιον κοντά στη Χεβρώνα, χρησιμοποιήθηκε προπταγανδιστικά στο μέγιστο βαθμό από τους σιωνιστές που εμφανίζονται ως «θύματα» της «παλαιοιστικής τρομοκρατίας», αντιστρέφονται για μία ακόμα φορά την προγματικότητα. Αυτοί που δεκαετίες τώρα δολοφονούν παιδιά και βρέφη, έχονται αναγάγει σε σπορ το πογκρόμ κατά των Παλαιοιστίνων, τολμούν και εμφανίζονται σαν «θύματα» της «παλαιοιστικής τρομοκρατίας» για να βελτιώσουν το προσωπείο τους στην ανθρωπότητα.

Πράγμα δύσκολο, βέβαια, γιατί η εν ψυχρώ δολοφονία ενός 16χρονου Παλαιοιστίνου στη Τζενίν από τον κατοχικό στρατό και η εύρεση του βασανισμένου πτώματος ενός 17χρονου Παλαιοιστίνου στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, μία μέρα μετά, έγιερον ξανά τη Ζυγαριά σε βάρος των σιωνιστών. Γιατί ακόμα κι αν θεωρήσει κανείς ότι αυτό που έγινε είναι μια «στυγερή δολοφονία» (αγνοώντας ότι πρόκειται για γόνους εβραίων εποίκων, που έχουν κι αυτοί ποτιστεί με το μίσος των πατεράδων τους που φέρονται σαν γκάγκοτερς στα κατεχόμενα παλαιοιστικά εδάφη), πώς είναι δυνατόν να αποδεχτεί τα ακόμα πιο σκληρά μαζικά αντίποινα του σιωνιστικού στρατού κατά αμάχων σε Δυτική Οχθή και Γάζα (βλ. διπλωνή σελίδα);

Η δολοφονία του παλαιοιστίνου εφήβου από εβραίους εποίκους, που τον βασάνισαν πριν τον σκοτώσουν, έγινε επίσης πρώτη είδηση από δυτικά ΜΜΕ, όπως το BBC και το CNN, που δε θα μπορούσαν να την κρατήσουν κρυφή. Μια δολοφονία που πυροδότησε συγκρούσεις νεαρών Παλαιοιστίνων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ με το σιωνιστικό στρατό που απάντησε με σωρεία από πλαστικές σφαίρες και είχε σαν αποτέλεσμα πάνω από 170 τραυματίες, τρεις από τους οποίους χτυπήθηκαν από προγματικά πυρά.

Κατοχικός στρατός οι έποικοι

Επιθέσεις σε εποικισμούς έκαναν ενώπιον οι παλαιοιστικές αντιστασιακές οργανώσεις. Την ταραγμένη εποχή του 2002, τότε που οι σιωνιστές εξαπέλυαν ολοκληρωτικό πόλεμο με εκατοντάδες νεκρούς στην Δυτική Οχθή, οι μαχητές των «Ταξιαρχιών Μαρτύρων του Αλ Ακσα» (ένοπλη πτέρυγα της Φατάχ) απαντούσαν με επιθέσεις σε ισραηλινά κιμπούτζ. Στις επιθέσεις αυτές είχε τραυματιστεί ισραηλινή έγκυος και είχε σκοτωθεί μητέρα με τα ανηλικά παιδιά της. Οι έποικοι πάντοτε θεωρούνταν από τους Παλαιοιστίνους ως ένα είδος κατοχικού στρατού. Αυτό το τόνισαν και τώρα οι παλαιοιστικές οργανώσεις πριν ακόμα γίνει γνωστό ότι οι έποικοι εκτελέστηκαν.

Το γιατί δεν είναι δύσκολο να το καταλάβει κανείς. Στη Χεβρώνα, στην περιοχή της οποίας έγινε η απαγωγή των τριών εφήβων εποίκων, επικρατεί εδώ και πολλά χρόνια κλίμα τρομοκρατίας, που επιβάλλουν τα ναζ-

στικά τάγματα κατοχής του ισραηλινού στρατού. Μερικές εκατοντάδες έποικοι αλωνίζουν σαν τραμπούκοι στην πόλη, με τις πλάτες ισχυρών δυνάμεων του σιωνιστικού στρατού που τους «προστατεύουν» από τους πάνω από 150 χιλιάδες Παλαιοιστίνους που ζουν στην ίδια πόλη. Η «προστασία» περιλαμβάνει συλλήψεις ακόμα και 13χρονων παιδιών, κάνοντας τη ζωή των 35.000 Παλαιοιστίνων που ζουν στον τομέα H2 της πόλης κόλαση. Οσο για τις δολοφονίες εφήβων, ιδιαίτερα η Χεβρώνα κατέχει τα πρωτεία στη σκοποβολή των σιωνιστών στρατιωτών στα κεφάλια τους (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/770/Διεθνή/21222.Εκτέλεση-αίνιγμα-και-σιωνιστική-βαρβαρότητα>).

Πολλά τα ερωτήματα

Η εκτέλεση των τριών εφήβων εποίκων δημιουργεί, όμως, και πολλά ερωτηματικά, στα οποία δεν είναι δυνατόν να απαντήσει κανείς παρακληθούμεντας από μακριά τις εξελίξεις. Πρώτα απ' όλα, μια τέτοιου ειδούς ενέργεια δεν έχει ξαναγίνει από τις παλαιοιστικές οργανώσεις της Αντίστασης, καμία από τις οποίες δεν ανέλαβε την ευθύνη. Μέχρι σήμερα, οι επιθέσεις στις οποίες μπορεί να σκοτώνονται ακόμα και παιδιά Ισραηλινών, δεν έχουν στόχο αυτά. Είχαν κάποιο σκοπό που πάντα διακηρυσσόταν (για παράδειγμα, την εκδίωξη των σιωνιστών από τη Γάζα, που έγινε πράξη το 2005, ή τα αντίποινα σε σιωνιστικές επιθέσεις). Νεαρές γυναίκες θυσίαζαν τα ίδια τους τα κορμιά για να γίνουν ανθρώπινες βόμβες στα θεμέλια της ισραηλινής «ασφάλειας». Ποτέ όμως στην ιστορία της Παλαιοιστικής Αντίστασης δεν έγινε ενέργεια σαν αυτή της εκτέλεσης ισραηλινών εφήβων, που πολιτικά δεν έδωσε τίποτα στον παλαιοιστικό αγώνα. Ουτε καν τη δυνατότητα της ανταλλαγής κρατουμένων.

Από την άλλη, η όλη παρουσίαση του γεγονότος από τα σιωνιστικά και τα δυτικά ΜΜΕ έχει μεγάλα κενά. Σύμφωνα με τα ισραηλινά ΜΜΕ, οι έποικοι εκτελέστηκαν λίγο μετά την απαγωγή τους. Εβγαλαν και ηχητικό ντοκουμέντο, το οποίο κρατούσαν μέχρι τώρα κρυφό, για να το αποδείξουν. Το ηχητικό που διακινήθηκε πλατιά από τα ισραηλινά ΜΜΕ (βλ. <http://www.haaretz.com/news/diplomacy-defense/1.602354>) ήταν μία ηχογραφημένη συνομιλία στην «κόκκινη γραμμή» της αστυνομίας, που έλαβε πτηλεφώνημα από όγκωστο άτομο την ίδια μέρα που έγινε η απαγωγή των εφήβων. Παρουσιάζει το άτομο αυτό να λέει ότι έχει απαχθεί, την ίδια στιγμή που δίπλα του βρίσκονται οι απαγωγείς του (οι οποίοι περιέργως δεν φρόντισαν να του αφαιρέσουν το κινητό όταν το απτίγγαναν), φωνάζοντας «τα κεφάλια κάτω». Λίγη δευτερόλεπτα αργότερα, το κροτάλισμα των αυτομάτων υποδηλώνει –πάντα κατά τους σιωνιστές– ότι οι απαχθέντες εκτελέστηκαν.

Αν όμως οι έποικοι εκτελέστηκαν λίγο μετά την απαγωγή, τότε πώς εμφανίζουν ορισμένα δυτικά και ισραηλινά ΜΜΕ (ακόμα και η Χαρέτζ) μια ισλαμιστική οργάνωση να αναλαμβά-

νει την ευθύνη για την απαγωγή και όχι για την εκτέλεσή τους; Η οργάνωση αυτή ονομάζεται Dawlat al-Islam και σύμφωνα με μία πρώην CIA τζού «αναλύτρια», την Lisa M. Ruth, σε αμερικανική ειδησεογραφική ιστοσελίδα (βλ. <http://www.commdiginews.com/world-news/isis-responsible-for-kidnapping-american-israeli-teens-in-west-bank-1954/>) φέρεται να πέταξε τρικάκια στη Χεβρώνα που ζέραφαν: «Χάρη στον Άλλαχ, οι ιεροί μας μαχητές κατάφεραν να απαγάγουν τρεις επιτιθέμενους σιωνιστές στην πόλη της Χεβρώνας στην κατεχόμενη Δυτική Οχθή». Η οργάνωση φέρεται να αποτελεί παρακλάδι του «Ισλαμικού Χαλιφάτου στο Ιράκ και τη Συρία» - ISIS, η πρόσφατη ανακοίνωση του οποίου όμως για τη δημιουργία του «χαλιφάτου» δεν αναφέρει λέξη για την Παλαιοιστήνη και τους σιωνιστές! Δηλαδή, οι «εξτρεμιστές που σχετίζονται με το Ισλαμικό Χαλιφάτο στο Ιράκ και τη Συρία», αφού σκότωσαν τους αποχθέντες εποίκους (σύμφωνα με το ηχητικό), πέταξαν τρικάκια με τα οποία καμάρων ότι τους απήγαγαν! Γιατί δεν είπαν την αλήθεια άραγε; Μήπως... ντρέπονταν;

Μόνιμη σιωνιστική βαρβαρότητα

Από την άλλη, σαν έτοιμος από καιρό, ο Νετανιάχου έδωσε εντολή για βομβαρδισμό της Γάζας, χρεώντας από την πρώτη στιγμή στη Χαμάς την απαγωγή των εφήβων στην περιοχή, που ελέγχεται πλήρως από τους σιωνιστές, ανεξάρτητα του ότι η Χαμάς διέψευσε ότι είχε οποιαδήποτε σχέση. Μπορεί να χαιρέψει την ενέργεια,

όπως πολλές παλαιοιστικές οργανώσεις, θεωρώντας ότι πρόκειται για μία αιχμαλωσία με σκοπό την ανταλλαγή κρατούμενων, δεν ανέλαβε όμως αυτή την ευθύνη για την ενέργεια, όπως σε όλες περιπτώσεις παλαιότερα. Ακόμα και η «πληρωφορία» για «ανάληψη ευθύνης» από την Ισλαμιστική οργάνωση, που αναφέρει παραπάνω, ανέτρεπε τους σιωνιστές στην Παλαιοιστήνη, όμως στα παλαιοιστικά εδάφη δεν υπάρχει τέτοιο σημείο, γιατί τη φοβάται, αλλά γιατί στρώνει το δρόμο σε επερχόμενες εκλογές, με κίνδυνο να θριαμβεύσει η Χαμάς. Τώρα, άνοιξε ο αισκός του Αιόλου για να χτυπηθεί για μία αιχμαλωφόρα η Λωρίδα της Γάζας και οι σιωνιστές να συμπεριφέρθουν ξανά ως σύγχρονοι Ναζί έφαρμόζοντας την αρχή της «υλογικής ευθύνης». Ο πατέρας ενός από τους δύο «υπόπτους» για την απαγωγή των εφήβων στην περιοχή, που ελέγχεται πλήρως από τους σιωνιστές, αναποτελεί την αρχή της «υλογικής ευθύνης». Ο πατέρας ενός από τους δύο «υπόπτους» για την απαγωγή των εφήβων στην περιοχή, που ελέγχεται πλήρως από τους σιωνιστές, αναποτελεί την αρχή της «υλογικής ευθύνης».

Κι όμως, ο Νετανιάχου συνέχισε το βιολί του, γιατί στόχος του είναι να πλήξει τη Χαμάς και να διαλύσει την κυβέρνηση «εθνικής ενότητας». Οχι γιατί τη φοβάται, αλλά γιατί στρώνει το δρόμο σε επερχόμενες εκλογές, με κίνδυνο να θριαμβεύσει η Χαμάς. Τώρα, άνοιξε ο αισκός του Αιόλου για να χτυπηθεί για μία αιχμαλωφόρα η Λωρίδα της Γάζας και οι σιωνιστές να συμπεριφέρθουν ξανά ως σύγχρονοι Ναζί έφαρμόζοντας την αρχή της «υλογικής ευθύνης». Ο πατέρας ενός από τους δύο «υπόπτους» για την απαγωγή των εφήβων στην περιοχή, που ελέγχεται πλήρως από τους σιωνιστές, αναποτελεί την αρχή της «υλογ

Σιωνιστική κτηνωδία στην Παλαιστίνη

Κατεδαφίσεις και εμπρησμοί σπιτιών, εκτελέσεις αμάχων που το μόνο «έγικλημα» που διέπραξαν ήταν να βρίσκονται στο λάθος μέρος τη λάθος στηγμή, βομβαρδισμός ολόκληρων περιοχών, εισβολές και λεηλασίες σπιτιών, λιντσάρισμα ανθρώπων από τον εξαγριωμένο όχλο. Αν νομίζετε ότι αυτά τα γεγονότα συνθέτουν μια εικόνα 70 χρόνια πριν, κατά τη διάρκεια της επελασης των ναζιστικών ορδών στην Ευρώπη, κάνετε λάθος. Αυτά είναι μόνο κάποια από όσα υφίσταται από τους σιωνιστές ο παλαιστινιακός λαός στη Δυτική Οχθη και στη Γάζα τις τελευταίες τρεις βδομάδες, με τη σιωνιστική επιθετικότητα να αιχάνεται κατακόρυφα τα τελευταία 24ωρα μετά την εύρεση των πτωμάτων των τριών εποίκων που είχαν αιχμαλωτιστεί στις 12 Ιούνη.

Πογκρόμ

Αμέσως μετά την εύρεση των πτωμάτων των εκτελεσθέντων εποίκων, το Ισραήλ έχει κορυφώσει το δολοφονικό όργιο που ξεκίνησε πριν τρεις βδομάδες ενάντια στον παλαιστινιακό λαό. Ισραηλινά βομβαρδιστικά εξαπέλυσαν πυραύλους εναντίον δεκάδων στόχων στη Γάζα, με την Παλαιστινιακή Αντίσταση να απαντά στην επιθετικότητα των σιωνιστών εκτελεύοντας δεκάδες ρουκέτες και χτυπώντας στόχους μέσα στο Ισραήλ. Οι νεκροί Παλαιστίνιοι από το πογκρόμ που έχει εξαπολύσει το Ισραήλ στη Δυτική Οχθη έχουν φτάσει τους εφτά, από τους οποίους ο τελευταίος, ένα 17χρονο παιδί, έπεισε θύμα απαγγής από ακροδεξιούς εποίκους σε συνοικία της Ιερουσαλήμ και το πτώμα του βρέθηκε λίγες ώρες αργότερα σε κοντινό δάσος με εμφανή τα σημάδια βασανιστηρίων.

Οι εισβολές και οι έρευνες από τον ισραηλινό στρατό σε σπίτια Παλαιστινίων που σχετίζονται με κάποιο τρόπο με την Παλαιστινιακή Αντίσταση έχουν φτάσει τις 2.000, ενώ οι απαγωγές Παλαιστινίων από τους ισραηλινούς στρατιώτες έχουν φτάσει τις 500. Πολλοί από τους απαχθέντες έχουν ήδη φυλακιστεί υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης (χωρίς κατηγορία και για απροσδιόριστο χρόνο κράτησης). Το πογκρόμ συλλήψεων που έχουν εξαπολύσει οι σιωνιστές στρέφεται κυρίως ενάντια σε μέλη και στελέχη της Χαμάς στη Δυτική Οχθη.

Παράλληλα, οι σιωνιστές επανέφεραν σε ισχύ την πρακτική κατεδαφίσης σπιτιών Παλαιστινίων οι οποίοι θεωρούνται ύποπτοι από το Ισραήλ για δράσεις ενάντια στην κατοχή. Αυτή η πρακτική θεωρείται ποράνομη, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, πράγμα που φυσικά δεν εμπόδισε τους σιωνιστές να την εφαρμόζουν μέχρι το 2005, όταν εγκαταλείφθηκε από τους ίδιους γιατί δεν έφερε τα επιθύμητα αποτελέσματα. Τα σπίτια δύο

χαρακτηρισθέντων ως υπόπτων για την αιχμαλωσία των τριών εποίκων, στα οποία διέμεναν οι ήλικιωνένοι γονείς τους, βανδαλίστηκαν από τα σαδιστικά καθάρματα του ισραηλινού στρατού και στη συνέχεια παραδόθηκαν στις φλόγες από τους ίδιους, ενώ εξαγριωμένος όχλος εκατοντάδων εποίκων κυνήγησε και λιντσάρισε όποιον Παλαιστίνιο συναντούσε στο διάβα του στο Τέλ Αβίβ, λίγο μετά την κηδεία των τριών εποίκων.

Η σιωνιστική προπαγάνδα υποστηρίζει στα μίντια ότι οι νεκροί από το πογκρόμ είναι όλοι τρομοκράτες που απειλούσαν τη ζωή ισραηλινών στρατιωτών. Η προγματικότητα, βέβαια, είναι διαφορετική, αφού σχεδόν όλοι οι νεκροί είναι έφρηβοι που είτε εκτελέστηκαν από κάποιουν ελεύθερο σκοπευτή όταν πετούσαν πέτρες ενάντια στα κατοχικά στρατεύματα κατά τη διάρκεια της εισβολής είτε εκτελέστηκαν εν ψυχρώ, όπως στην περίπτωση ενός παιδιού με νοητικά προβλήματα στο χωριό Άλ Μπίρεχ κοντά στη Χερζόνα.

Τις τελευταίες μέρες, πολλοί ακρο-

δεξιοί ισραηλινοί πολιτικοί ζητούν, ούτε λίγο ούτε πολύ, την εισβολή του ισραηλινού στρατού στη Γάζα, προκειμένου, όπως λένε, το Ισραήλ να καταφέρει ένα ισχυρό χτύπημα στη Χαμάς, που είναι κι ένας από τους βασικούς διακηρυγμένους στόχους των σιωνιστών. Ομως η κυβέρνηση δεν προσανατολίζεται σε αυτή την κατεύθυνση, αφού ξέρει πολύ καλά ότι μια τέτοια επίθεση δεν υπάρχει περίπτωση να νικήσει (όπως δεν νίκησε και η προηγούμενη) και το αποτέλεσμα θα είναι να πληγεί το γόγητρο του ισραηλινού στρατού και να ανέβει το γόγητρο της Χαμάς και των άλλων οργανώσεων της Αντίστασης. Η Χαμάς, μέσω εκπροσώπου της, δήλωσε ότι η Αντίσταση είναι πανέτοιμη να αντιμετωπίσει επίθεση των σιωνιστών στη Γάζα, βγαίνοντας νικήτρια από μια τέτοια αναμέτρηση, όπως βγήκε και στην τελευταία το Νοέμβρη του 2012.

Συνένοχος ο Αμπάς

Στο στόχαστρο του παλαιστινιακού λαού και των οργανώσεων της Αντίστασης δεν έχει μπει μόνο ο ισραηλινός στρατός, αλλά και ο ντε φράκτη πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής στη Δυτική Οχθη Μαχμούτ Αμπάς. Από την έναρξη του σιωνιστικού πογκρόμ εναντίον των Παλαιστινίων της Δυτικής Οχθης, ο πραιτοριανός του έχουν συνεργαστεί άψογα με τα σιωνιστικά στρατεύματα, συμμετέχοντας ενεργά στην καταστολή όποιου αντιδρά στην εισβολή του ισραηλινού στρατού στις παλαιστινιακές πόλεις και χωριά, στις εισβολές σε σπίτια Παλαιστινίων, αλλά και υποδεικνύοντας στους ισραηλινούς στρατιώτες ποιος Παλαιστίνιος είναι μέλος της Χαμάς για να τον συλλα-

λάβουν. Εκαποντάδες Παλαιστίνιοι διαδήλωσαν την Τετάρτη 23 Ιούνη στη Ραμάλα, απαιτώντας τον τερματισμό της συνεργασίας μεταξύ Παλαιστινιακής Αρχής και σιωνιστών. Το ίδιο βράδυ, ξέσπασαν συγκρούσεις μεταξύ Παλαιστινίων και ισραηλινού στρατού στη Ραμάλα, ενώ μετά την αποχώρηση των ισραηλινών δυνάμεων οι διαδηλωτές στράφηκαν εναντίον του κτηρίου της αστυνομίας της Π.Α. πετροβολώντας το, με τους οχυρωμένους μπάτσους του Αμπάς να απαντούν στους διαδηλωτές με προγματικά πυρά.

Η τοπική οργάνωση των Ταξιαρχιών Μαρτύρων του Αλ Ακάα, ένοπλη πτέρυγα της Φατάχ, στο στρατόπεδο παλαιστινών προσφύγων Μπαλάτα στη Ναμπλούς, λήγε μέρες πριν τον εντοπισμό των πτωμάτων των εποίκων, εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία αποκαλεί τον Αμπάς προδότη που εκπροσωπεί μόνο τον εαυτό του και την κατοχή και, ενώ δεν κάνει τίποτα για τους 5.000 παλαιστινίους φυλακισμένους στο Ισραήλ, συνεργάζεται με τον εχθρό για να βρεθούν οι απαχθέντες εποίκοι και αυτοί που τους αιχμαλώτισαν!

Επίσης, η παλαιστινιακή βουλευτής της ισραηλινής Κνεσέτ, Χανάν Ζοάμπη, καταδίκασε με σκληρά λόγια τη συνεργασία του Αμπάς με τους σιωνιστές, λέγοντας ότι αυτή η συνεργασία ουσιαστικά αποτελεί προδοσία του παλαιστινιακού λαού. Η ίδια τόνισε σε συνέντευξη που έδωσε στην ισραηλινή τηλεοράση, ότι αυτοί που αιχμαλώτισαν τους εποίκους δεν είναι τρομοκράτες και ότι η ισραηλινή κατοχή και ο αποκλεισμός ολόκληρων χωριών και πόλεων της Δυτικής Οχθης πρέπει να αντιμετωπιστεί από τους Παλαιστινίους και να τελειώσει.

■ Ουκρανία

Θα χυθεί πολύ αίμα ακόμη

Κλιμακώνεται η αναμέτρηση ανάμεσα στον ουκρανικό στρατό και τους φιλορώσους αυτονομιστές αντάρτες στην ανατολική Ουκρανία μετά την εκπνοή της 10ήμερης κατάπτωσης του πυρός το βράδυ της 30ής Ιούνη και την άρνηση του ουκρανού προέδρου Νέτρο Ποροσένκο να την παρατείνει.

Η απόφαση του Ποροσένκο αικολούθησε μετά την τιλεφωνική συνομιλία που είχε με τους Πούτιν, Μέρκελ και Ολάντ λίγο πριν από την εκπνοή της εκεχειρίας, κατά την οποία οι τρεις ήγετες δεν κατόφεραν να τον πείσουν να δώσει μια νέα παράταση, όπως δήλωσε ο Πούτιν, ενώ ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών Σεργκέι Λαβρόφ σε ανακοίνωσή του συνέδεσε την απόφαση Ποροσένκο εμμέσως πλην σαφώς με παρέμβαση του Λευκού Οίκου.

Υπενθυμίζουμε ότι ο ουκρανός πρόεδρος είχε ανακοινώσει 7ήμερη μονομερή κατάπτωση του πυρός από τις 20 μέχρι τις 27 Ιούνη, στη διάρκεια της οποίας καλούσε τους αυτονομιστές αντάρτες να καταθέσουν τα όπλα, υποσχόμενος αμηνησία για όσους δεν είχαν ειπωτικά εγκλήματα και

ασφαλή έξοδο από τη χώρα για όσους ήθελαν να πάνε στη Ρωσία.

Η εξαγγελία της 7ήμερης κατάπτωσης του πυρός εντασσόταν στο πλαίσιο του «σχεδίου ειρήνης» 15 σημείων του Ποροσένκο, το οποίο προβλέπει τη δημιουργία ουδέτερης ζώνης στα ρωσο-ουκρανικά σύνορα, που θα ελέγχεται από κοινές περιπόλους, πρόωρες περιφερειακές και κοινοβουλευτικές εκλογές, προστασία των γλωσσικών δικαιωμάτων του πληθυσμού που χρησιμοποιεί τη ρωσική ως κύρια γλώσσα και τροποποίησης στο σύνταγμα που θα επιτρέπει την αποκέντρωση της εξουσίας.

Οπως επεισήμως εξαρχής ο Λαβρόφ, από το «σχεδίο ειρήνης» του Ποροσένκο λέπει το ζήτημα - κλειδί, η πρόταση για έναρξη διαιλόγου, στον οποίο πρέπει να συμμετέχουν όλες

Θερινή επέλαση

Αν για τη «μικρή ΔΕΗ» μπορεί να πει κανείς ότι η τρόικα είχε λόγο ανάμειξης, προκειμένου να προχωρήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις και να μειωθεί το χρέος (λέμε τώρα), πώς να καταπιεί το γεγονός ότι ένα από τα προαπαιτούμενα για τις δόσεις Ιούνιο-Ιούλιο είναι η ψήφιση νομοσχέδιου για τα δάστη και τις δασικές εκτάσεις; Τί δουλειά έχει η τρόικα μ' αυτό;

Εχει καταστεί ουκ ολίγες φορές φανερό πως η τρόικα δρα ως «μπροστινός» εγχώριων καπιταλιστικών συμφερόντων. Ακόμη και υπουργών της κυβέρνησης. Για να μην έχουν προβλήματα με βουλευτές, για να μπορούν να προωθήσουν ένα νομοθέτημα ή μια ρύθμιση εκβιαστικά, βάζουν μπροστά την τρόικα και αυτή προθύμως παίζει το ρόλο του «κακού εκβιαστή». Οπότε, μια σειρά αντιλαϊκά νομοθετήματα βαφτίζονται «προαπαιτούμενα» και οι βουλευτές έχουν το άλλοθι ότι τα ψηφίζουν «με το πιστόλι στον κρόταφο».

Με το στίγμα του «προαπαιτούμενου» ή χωρίς αυτό, στα θερινά τμήματα της Βουλής γίνεται μια επέλαση με απαντά νομοθετήματα: χωροταξικό, ρυθμιστικά, φασιστονομοσχέδιο για τις φυλακές, «μικρή ΔΕΗ», δασικό (θα επανέλθουμε αναλυτικά στα επόμενα φύλλα σ' αυτό). Ταυτόχρονα, υλοποιούνται μια σειρά αποφασισμένων με προγούμενους νόμους μέτρων, όπως το νέο πετσόκομμα των επικουρικών συντάξεων κατά 5,2%, ταυτόχρονα με την έναρξη εφαρμογής της «ρίτρας μπδενικού ελλείμματος».

Παράλληλα, η κυβέρνηση δεν ξεχνά την καταστολή, σε όλες τις εκφάνσεις της. Στη Νέα Φιλαδέλφεια έστειλε τα ΜΑΤ να κάνουν πλάτες στους τραμπούκους του πρωθυπουργικού φίλου Μελισσανίδη, που θέλει να αλώσει το Αλσος και να το μετατρέψει σε «Μόντε Κάρλο». Και την απεργία των ΔΕΗτζίδων ετοιμάζεται να την αντιμετωπίσει με επιστράτευση (αν θα είναι πραγματική απεργία και όχι ντουφεκίες στον αέρα που δεν ενοχλούν).

Οι «αντίπαλο δέος» σ' αυτή τη θερινή επέλαση των δυνάμεων του κεφαλαίου εμφανίζεται μια αξιωματική αντιπολίτευση που το μόνο που την ενδιαφέρει είναι να αποκομίσει πολιτική υπερασπία εξαργυρώσιμη στις επόμενες εκλογές και μια ελάσσων αντιπολίτευση (Περισσός) που τόσο πολύ τη... φοβάται το σύστημα ώστε οι άνθρωποι του δεν φείδονται καλών λόγων για την «εντιμότητα» και τη «συνέπειά» της.

Η εργατική τάξη, ο λαός, απουσιάζουν από το προσκήνιο. Δεν είναι αυτοί που παράγουν γεγονότα, που βάζουν τη σφραγίδα τους στις εξελίξεις με αποφασιστική δράση. Αν δεν υπήρχε αυτή η έλλειψη, τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά. Το απέδειξε και το παράδειγμα της Φιλαδέλφειας-Χαλκιδόνας, όπου μια χούφτα άνθρωποι στην αρχή κατέφεραν ν' αλλάξουν όλα τα δεδομένα και ν' ατενίζουν με άλλη αισιοδοξία το μέλλον του περιβάλλοντός τους.

■ Μοιρασιά μεταξύ Ισχυρών

«Οι δυνατότητες που υπάρχουν στο δημοσιονομικό πλαίσιο της ΕΕ για την εξισορρόπηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας με την ανάγκη υποστήριξης της ανάπτυξης δα πρέπει να χρησιμοποιηθούν». Αυτό αναφέρεται στα συμπεράσματα της προεδρίας, μετά την τελευταία σύνοδο κορυφής της ΕΕ, η οποία έβαλε τη σφραγίδα στην κατάληξη του παζαριού που έγινε τις προηγούμενες εβδομάδες ανάμεσα στις ιμπριαλιστικές πρωτεύουσες.

Φρονίμως ποιούντες, Σαμαράς και Βενιζέλος δεν έστησαν κάνα τρελό πανηγύρι για το «τέλος της λιτότητας» και τη γοργή επέλαση της «ανάπτυξης». Αυτές οι συμφωνίες αφορούν ιμπριαλιστικά κράτη (η Γαλλία και την Ιταλία εν προκειμένω) και όχι τις εξαρτημένες και υπερχρεωμένες χώρες, όπως η Ελλάδα, που θα εξακολουθήσουν να βρίσκονται υπό σκληρή επιτήρηση για την εφαρμογή σκληρής λιτότητας.

■ Θα μας τρελάνουν;

Την Παρασκευή 27 Ιούνη το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ έδωσε στη δημοσιότητα ένα σχόλιο για τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ. Κατηγορεί τον Σαμαρά ότι «παρουσιάζεται στις συνόδους κορυφής μόνο για να υποστηρίξει τις πιο αντικοινωνικές πολιτικές που εκφράζονται από την κ. Μέρκελ και τους συμμάχους της» και ότι «εμφανίζεται ως ο πιο ένθερμος υποστηρικτής του κ. Γιούνκερ» και καταλήγει: «Δεν αξίζει στον ελληνικό λαό να εκπροσωπείται από τους φίλους των κ. Γιούνκερ και Μέρκελ!»

Κοντολογίς, αυτοί βάλθηκαν να μας τρελάνουν. Διότι ήταν ο Τσίπρας που πήγε στις Βρυξέλλες και έδωσε συνέντευξη Τύπου, στην οποία τάχθηκε υπέρ της υποψηφιότη-

τας Γιούνκερ, με το επιχείρημα ότι ο διορισμός του στην προεδρία της Κομισιόν δα αποτελέσει βήμα προς την «εκδημοκρατικοποίηση» (αυτή τη λέξη χρησιμοποιήσε) της ΕΕ. Είπε, βέβαια, και τότε ότι διαφωνεί με τις δέσεις του Γιούνκερ, όμως με τι μούτρα εμφανίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ να τα χώνει στον Σαμαρά, όταν υποστήριξαν τον ίδιο υπουργό; Δεν είναι και ο ΣΥΡΙΖΑ συνυπεύδυνος για το διορισμό Γιούνκερ;

■ Θα είχε γούστο

Στην Πολωνία κάνει τον τελευταίο καιρό δραμάση μια «κασέτα». Ο υπουργός Εσωτερικών Ζινκιέβιτς και ο διοικητής της κεντρικής τράπεζας Μπέλκα συνομιλούν σε πριβέ χώρο πολυτελούς εστιατόριου της Βαρσοβίας και περιγράφουν τα... πάθη της κυβέρνησής τους. Ο Μπέλκα μιλά για το «γαμ.. ο Συμβούλιο Νομισματικής Πολιτικής», στο οποίο προεδρεύει. Ο Ζινκιέβιτς λέει ως γνήσιος δωσίλογος: «Το πολωνικό κράτος υπάρχει μόνο στη δεωρία. Πρακτικά δεν υπάρχει!» Ο Μπέλκα λέει πως για να ξανακερδίσουν τις εκλογές πρέπει να παραπήσουν τον υπουργό Οικονομικών. Πραγματικά, μερικούς μήνες μετά ο υπουργός παραιτήθηκε και αντικαταστάθηκε από έναν τραπεζίτη, στέλεχος της ολλανδικής ING, «περισσότερο τεχνοκράτη και λιγότερο πολιτικό», όπως ζητούσε ο Μπέλκα.

Θα είχε πολύ γούστο να έβγαιναν κάποια στιγμή και τέτοιες συζητήσεις με «δικούς μας παράγοντες». Να μαθαίναμε πώς επιβλήθηκαν ο Στουρνάρας, ο Χαρδούθελης και άλλοι.

■ Λαγοί

Ο φυρερίσκος υπέβαλε αίτηση εξαίρεσης των εφετών ειδικών ανακριτριών που χειρίζονται την υπόδεση των νεοναζί, με το επιχείρημα ότι ακολουθούν μεροληπτική στά-

■ Ενσωμάτωση

Οι δρόμοι του Μπουένος Αιρες έχουν γεμίσει απ' αυτή την αφίσα. Σε όλα τα μεγάλα, από γιγαντοαφίσες μέχρι συνηδημόσιες αφίσες που μπαίνουν σε κάθε κολόνα. «Φτάνει, αρπακτικά. Η Αργεντινή ενωμένη σε μια εδινική υπόδεση» γράφει το σύνθημα.

Η «νέα Εβίτα», Κριστίνα Φερνάνδες Κίρσενερ, πιστή στα διδάγματα του περονικού λαϊκισμού, προσπαθεί από τη μια να κρύψει την πραγματικότητα και από την άλλη να μετατρέψει την αδυναμία του αργεντίνικου καπιταλισμού σε δική της πολιτική ενίσχυση. Τα λεφτά στα «κεφάλαια γύπες» η καπιταλιστική Αργεντινή θα τα πληρώσει μέχρι τελευταίου σεντ. Και σε δολάρια. Δημιουργώντας μια ψευδαίσθηση εδινικού κινδύνου, η Φερνάνδες κρύβει κάτω από το χαλί την ταξική αλήδεια και ταυτόχρονα μπαίνει η ίδια επικεφαλής «του έδουνους», τυφλώνοντας το προλεταριάτο και τη φτωχολογία.

ση. Στη δε ιστοσελίδα τους σέρνουν τα μύρια όσα, χαρακτηρίζοντας τις δυο εφέτες ενεργούμενα του Αδανασίου. Ο δικηγόρος της κυρίας φυρερίσκου, όμως, βγαίνοντας από τα ανακριτικά γραφεία, έπλεξε το εγκώμιο των δύο ανακριτριών, μιλώντας για δικαστίνες αμέμπτου χαρακτήρος! Οταν προκειται να γλιτώσουν τη φυλακή οι νεοναζί γίνονται λαγοί.

■ Τρίτος ο Μάκαρος

Οταν αναλάμβανε το υφυπουργείο Εμπορίου, ο Μάκαρος ο Γιακουμάτος είχε γράψει με τις ατάκες του: «Κάθε μέρα δα κοιτάξω να κάνω ό, πι είναι δυνατό, ούτως ώστε να μπορέσουμε πράγματι αυτό το καλάδι της νοικοκυράς να μειωδεί». «Ο στόχος είναι ένας: μείωση του καλαδίου της νοικοκυράς». Τώρα δίνει στον εαυτό του μισό χρόνο αιβάντος: «Αν δεν τα καταφέρω να "ρίξω" τις τιμές μέχρι το τέλος του χρόνου, τότε πάει να πει ότι είμαι ανίκανος και δα παραιτηθώ» [ΣΚΑΙ].

Φυσικά, μετά από μισό χρόνο κανένας δε διημάται τι δήλωνε σήμερα. Κι αν του το διημίσει κανένας... κακεντρεχής δημοσιογράφος, ζέρει ο Μάκαρος να τον βάλει στη δέση του. Οι βιομήχανοι τροφίμων, πάντως, το ξεκαδίσαν: οι τιμές δεν πρόκειται να μειωθούν, διότι το κόστος ενέργειας και χρήματος είναι υψηλό, η εγχώρια παραγωγή δεν διαδέτει πρώτες ύλες, τα «φορολογικά και διοικητικά εμπόδια» είναι πολλά και οι αλισίδες λιανικής καθυστερούν τις πληρωμές των βιομηχανιών.

Ο Μάκαρος, όμως, δεν κωλώνει. Μετά τον γίγαντα Κίμωνα Κουλούρη και τον τιτάνια Μιχάλη Χρυσοχοΐδη, ο οποίος επίσης προανήγγειλε... εξόντωση των υψηλών τιμών, ως υπουργός του Γιωργάκη, ήρθε η δική του σειρά. Τι άλλο θα κάνει στο κτίριο της πλατείας Κάνιγγος, εκτός από *on camera* σκιαμαχίες με τις... τιμές;

■ Μπινελίκωμα

Μπινελίκωμα στον ΣΥΡΙΖΑ από φιλική εφημερίδα, απ' αφορμή τα κωλοτριψίματα με τον Μελισσανίδη: «Το κόμμα κεντρικά καταγγέλλει τις επιδέσεις [διαχωρίζοντάς τις προσεκτικά από το “οπαδικό κίνημα”, έκανε λόγο για “μαφιόζικες πρακτικές”], αλλά δεν φαίνεται να κάνει πίσω από τη συμφωνία με τον Μελισσανίδη, η οποία φαίνεται να έχει συμβάλει στην αποδράσυνση των οπαδών της ΑΕΚ» (Το Ποντικί, 26.6.14).

■ Να τον χαιρεστε

Ο... μέγας στοχαστής Σλαβό Ζίζεκ «χύπησε» από τις στήλες της Εφεύρωσης. Συμβούλεψε τον ΣΥΡΙΖΑ να γίνει «ένα τίμιο αστικό κόμμα» που δια μετατρέψει την Ελλάδα έποι που να μοιάζει με «ένα κανονικό φιλελεύθερο δημοκρατικό κράτος». Αρκετοί σίγουρα δια εξεπλάγησαν. Εμείς όχι. Φελλό αποκαλούσαμε τον Ζίζεκ από τότε που μας τον πρωτοσύστησαν στην Ελλάδα ως... ριζοσπάστη αριστερό φιλόσοφο. Η πλάκα είναι πως οι πρώτοι που εκστασάστηκαν με τον Ζίζεκ δεν ήταν οι ΣΥΡΙΖΑίοι, αλλά κάποια τμήματα της σημειρινής ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ήταν μάλιστα αυτοί που τον πρωτοκάλεσαν να μιλήσει στην Ελλάδα. Ο Ζίζεκ, όμως, ως καλός επαγγελματίας, είδε πού είχε «λίγηδα» και πλέον προσφέρει τις υπηρεσίες του στον ΣΥΡΙΖΑ και ειδικά στην ηγετική του ομάδα. Είπαμε, επαγγελματίας είναι ο άνθρωπος και δεν είναι ο μόνος που κάνει αυτή τη δουλειά.

■ Ας μην παραπονιούνται μετά

Μεγάλες δόξες. Συνδικαλιστικά και πολιτικά στελέχη της ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ βρέθηκαν στη φίέστα του ΣΥΡΙΖΑ για το «μέτωπο» ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ. Μαζί με τεράστιες πολιτικές προσωπικότητες, όπως η Ραχήλ Μακρή, η Θεοδώρα Τζάκρη, ο Οδυσσέας Βουδούρης, ο Νίκος Νικολόπουλος και άλλοι, και τεράστιες συνδικαλιστικές προσωπικότητες, όπως ο Ν. Φωτόπουλος και η [τέως] πασκίκη παρέα του. Εμάς, βέβαια, λόγος δεν μας πέφτει, αλλά ας μην προβληματίζονται μετά που ο ΣΥΡΙΖΑ τους «ξεψειρίζει» τις ψηφούς σε κάθε κρίσιμη εκλογική μάχη. Το λόγο δα έπρεπε να τον ξέρουν και δεν είναι άλλος από την «πολιτική συμμαχιών» έναντι του ΣΥΡΙΖΑ. Οταν είσαι απλώς μαϊντανός, πολιτικό παρακολούθημα, έτσι δα σε αντιμετωπίσει ενώπιον της κάλπης ο... ρεαλιστής ψηφοφόρος.

■ Ερωτας για τη σοσιαλδημοκρατια

Τίτλος άρθρου στην «Αυγή» (25.6.14): «Υπάρχει κι αλλού η αγωνία των συμμαχιών». Το «αλλού» είναι η Γερμανία, όπου το αδελφό (του ΣΥΡΙΖΑ) Die Linke είχε συνάντηση με τον πρόεδρο του SPD και αντικαγκελάριο Ζίγκμαρ Γκάμπριελ. Οπως γράφει η «Αυγή», για τη συνάντηση είχε ενημερωθεί και η Μέρκελ και αυτό είναι το μόνο που διέρρευσε. Έστω και χωρίς πληροφορίες, όμως, το όργανο του ΣΥΡΙΖΑ δεν κρύβει τη χορά του: «Επίκειται προσέγγιση; Ετοιμάζεται μια εναλλακτική συμμαχία εξουσίας; ... πιθανά οι σοσιαλδημοκράτες αποφάσισαν επιπέδους να σπάσουν το ταμπού και να "εξομαλύνουν" τη σχέση τους με την Αριστερά, όπως... εκμυστηρεύτηκε σεκ των αναπληρωτών προέδρων του SPD.... Η Αριστερά ήδη εδώ και δύο χρόνια... είχε ταχεί υπέρ μιας κυβερνητικής συνεργασίας με το SPD, αλλά η προσφορά της δεν εισακούστηκε. Τώρα ποντάρει στη νίκη στη Θουριγγία και σε ανάλογες επιτυχίες μέχρι το 2016... με στόχο πάντα τη συγκυβέρνηση με το SPD, ώστε στις επόμενες ομοσπονδιακές.. να δεωρείται σχεδόν αυτονόητη η εκδοχή μιας "κοκκινο - πράσινης" κυβέρνησης!»

Τόσο πωρωμένος φασίστας, που έντυνε ακόμη και τα παιδιά του με αγκυλωτούς σταυρούς και τα έβαζε να χαιρετούν ναζιστικά. Ο υπαρχηγός της Χρυσής Αυγής Χρ. Γλαππάς, που κατά τα άλλα δεν έχει σχέση με το ναζισμό και είναι ένας «αγνός έλληνας πατριώτης» (οι ανατριχιαστικές φωτογραφίες δημοσιοποιήθηκαν από την Φεδινή)

Οι συνδικαλιστές της ΔΕΗ αποφάσισαν επαναλαμβανόμενες 48ωρες απεργίες, η κυβέρνηση απειλεί με επιστρότευση (ο ίδιος ο Σαμαράς βγήκε μπροστά για να το πάξει βαρύς κι ασήκωτος), οι συνδικαλιστές τα μαζεύουν και υπόσχονται ότι δε θα υπάρξει μπλακ άουτ, ο ΣΥΡΙΖΑ σηκώνει τους αντιπολιτευτικούς τόνους προσπαθώντας να αποκομίσει πολιτική υπεραξία (ΔΕΗ είν' αυτή) και γενικώς ζούμε το γνωστό θέατρο που παίζεται κάθε φορά σ' αυτές τις περιπτώσεις, με τα αστικά ΜΜΕ να μοιράζουν το παιχνίδι με το γνωστό τρόπο: «ακάμη κι αν έχουν δίκιο οι εργαζόμενοι που απεργούν, δεν μπορούν να κρατούν όμηρο έναν ολόκληρο λαό που δεν τους φραίτε σε τίποτα» (η διαρκής ομηρία από τη βάρβαρη πολιτική των Μηνημονίων δεν μετράει όσο μετράει μια ενδεχόμενη διακοπή ρεύματος για μια-δυο ώρες).

Μ' αυτό το ψευτοπολεμικό σκηνικό, πάνω στο οποίο κυβέρνηση και ΣΥΡΙΖΑ ανταλλάσσουν άσφαρα πτυρά, η ουσία αυτού που επιχειρείται με τον τεμαχισμό και την πώληση του ενός τρίτου της ΔΕΗ

ΔΕΗ)

Οταν αυτή η τεράστια επιχείρηση, μάτιός της παραγωγικές μονάδες, με την εκμετάλλευση κρατικών πλουτοπαραγωγικών πηγών (Λιγνίτες και νερά) και με ένα δίκτυο διανομής που απλώθηκε και στο τελευταίο χωριό, στήθηκε στα πόδια της, ήταν ένα «Ζουμερό φρούτο» που το λιγούρευε όταν κάθε καπιταλιστής. Γιατί πλέον η επιχείρηση δεν απαιτούσε τις αρχικές τεράστιες επενδύσεις σταθερού κεφαλαίου που είχαν ήδη γίνει, πληρωμένες με το αίμα του ελληνικού λαού. Τη δεκαετία του '90 άρχισε η κουβέντα για την ιδιωτικοποίηση (και) της ΔΕΗ, στο όνομα της «ανάπτυξης του ανταγωνισμού», που υποτίθεται ότι «Θα βελτιώσει την ποιότητα και θα ρίξει τις τιμές». Κανένας καπιταλιστής κόρις ούμιλος, όμως, ξένος ή ντόπιος, δεν είχε διάθεση να αγοράσει μια τόσο μεγάλη εταιρία, διαθέτοντας για τη ΔΕΗ κεφάλαια που τα τζογάρει στα διεθνή χρηματιστήρια. Ετσι, η ιδιωτικοποίηση πήρε βαθμιαία α τη μορφή του «φιλεταρίσματος».

Το μετοχικό κεφάλαιο της ΔΕΗ ανοίχτηκε για τη συμμετοχή και ιδιωτών κα-

τές τις περιπτώσεις, η γολαζόπράσινη κυβέρνηση διαβεβαιώνει ότι θα κατοχυρωθούν και τα συμφέροντα των καταναλωτών και τα συμφέροντα των εργαζόμενων που θα μεταφερθούν (και οι μεν και οι δε) **υποχρεωτικά** στην προς ξεπούλημα «μικρή ΔΕΗ». Δεδομένου ότι μέχρι τώρα μας παρουσίαζαν τη ΔΕΗ σαν ένα είδος φιλανθρωπικού ιδρύματος, που πουλάει «τζάμπα ρεύμα» στον ελληνικό λαό και δίνει «τεράστιους μισθώσεις», με αποτέλεσμα να έχει ελείμματα, αναρωτιέται κανείς αν θα βρεθεί ηλίθιος καπιταλιστής να αγοράσει ένα φιλανθρωπικό ιδρυμα! Ο καπιταλιστής επενδύει για το κέρδος, και μάλιστα όχι για ένα οποιοδήποτε κέρδος, αλλά για το **μέγιστο κέρδος**. Το μέγιστο κέρδος μπορεί να το βγάλει **μόνο** με ένα συνδυασμό τζάμπα εκμετάλλευσης των κρατικών πλουτοπαραγωγικών πηγών, απομύζησης των οικιακών καταναλωτών και ξεζουμίσματος των εργαζόμενων. Εχει κανείς καμιά αμφιβολία γι' αυτό;

Το νομοσχέδιο προβλέπει, για παράδειγμα, ότι «η νέα εταιρεία προμηθεύει τους πελάτες με ηλεκτρική Ενέργεια,

■ Η περίπτωση της ΔΕΗ

Ξεπούλημα μπιρ παρά

παραμένει κρυφή. Για να καταλάβουμε τι ακριβώς μεθοδεύεται σήμερα, πρέπει να δούμε τι είναι η ΔΕΗ, πώς δημιουργήθηκε και γιατί μεθοδεύεται σήμερα το **ουγκεκριμένο σχέδιο**.

Μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο και την ήττα του επαναστατικού στρατού το 1949, στο πλαίσιο της σχετικής ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού, έπρεπε να δημιουργηθεί μια κεντρική επιχείρηση παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, με ένα δίκτυο διασύνδεσης των μονάδων της και διανομής του ρεύματος στην κατανάλωση, βιομηχανική, εμπορική και οικιακή. Μια τέτοια καπιταλιστική επιχείρηση δε συνέφερε κανέναν καπιταλιστικό όμιλο να την κατασκευάσει, γιατί έχει υψηλή οργανική σύνθεση κεφαλαίου, καθώς απαιτεί πολύ σταθερό κεφάλαιο, με αποτέλεσμα να ρίχνει το ποσοστό του κέρδους.

Ετσι, το κράτος ανελαβεί να στήσει και να αναπτύξει βαθμιαία τη ΔΕΗ, ενώ οι καπιταλιστές, ντόπιοι και ξένοι, επέλεξαν το ρόλο του εργολάβου και του προμηθευτή, που τους επέτρεψε επί δεκαετίες να θησαυρίζουν στην πλάτη του ελληνικού λαού, με συνεχείς υπερτιμολογήσεις και του μηχανολογικού και λογιτού εξοπλισμού της επιχείρησης που πωλούσαν και των διάφορων εργολαβιών που αναλέμβαναν. Η ίδια η οικοδόμηση της ΔΕΗ, όπως και των άλλων μεγάλων κρατικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων, απετέλεσε ένα **διαρκές σκάνδαλο**. Αυτό το διαρκές σκάνδαλο δεν αφορά μόνο τον τομέα των προμηθειών και των εργολαβιών, αλλά και τον τομέα της κατανάλωσης. Οι καπιταλιστές απολέμβαναν πάντοτε φτηνά τιμολόγια για την ηλεκτρική ενέργεια που κατανάλωναν, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις οι συμβάσεις ήταν πραγματικά αποικιοκρατικές (π.χ. Πεσινέ). Και αναφερόμαστε σε ενεργούσιμες βιομηχανίες και όχι σε μικρομάγαζα. Φυσικά, το κόστος απ' αυτό το πλιάτσικο το επωμιζόταν πάντοτε ο ελληνικός λαός, είτε άμεσα (πανάκριβα τιμολόγια οικιακής κατανάλωσης) είτε έμμεσα (βαριά φορολογία για να καλύπτονται οι «τρύπες» στον προϋπολογισμό της

πιταλιστών, σε ιδιώτες καπιταλιστές επιτράπηκε να χτίσουν εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (με φυσικό αέριο), την οποία αγοράζει σε εξαφρενικά υψηλά τιμές η ΔΕΗ, ενώ αυτή η κατάτμηση ση ολοκληρώθηκε με την κατάτμηση της ΔΕΗ σε επιχειρήσεις (άλλη για την παραγωγή, άλλη για το δίκτυο υψηλής τάσης, άλλη για το δίκτυο χαμηλής τάσης). Σύμφωνα με τη φιλολογία των προηγούμενων χρόνων, το φιλέτο ήταν το δίκτυο υψηλής τάσης (ΑΔΜΗΕ), όμως ποτέ δεν εμφανίστηκε «επενδυτής» με προγματικό ενδιαφέρον. Ήταν πολλά τα λεφτά που θα έπρεπε να επενδύσει και οι τιμές τότε δεν ήταν στα σημερινά επίπεδα. Ασε που η καπιταλιστική κρίση είχε αρχίσει να πλήγει τον παγκόσμιο καπιταλισμό και οι επενδύσεις σε σταθερό κεφάλαια σταμάτησαν ειδικά σε χώρες που έμπαιναν σ' έναν κύκλο οικονομικής κρίσης και πολιτικής αστάθειας.

Η κρίση έφερε τα πράγματα εκεί που θέλει κάθε καπιταλιστής: έριξε τις τιμές στα τάρταρα. Και τότε γεννήθηκε το σχέδιο της «μικρής ΔΕΗ», όπως η Αθηνά μέσου από το κεφάλι του Δία. Το μοχαΐρι του χασάπη πάιρνει τώρα άλλη μορφή. Δεν κόβει οριζόντια, αλλά κάθετα. Στο πακέτο βάζουν μονάδες παραγωγής περίπου 2.318 MW (το 30% της ενέργειας που παράγει η ΔΕΗ), 3.000 εργαζόμενους και δικτυο περίπου 2 εκατ. καταναλωτών, οικιακών και βιομηχανικών. Περιπτεύει να θυμίσουμε ότι τη δημιουργία αυτού του πακέτου (με μονάδες παραγωγής και δικτυο διανομής) την απαίτησαν οι δανειστές, μέσω της τρόικας, η οποία φρόντισε να συμπεριληφθεί η δημιουργία της «μικρής ΔΕΗ» στα προαπαιτούμενα για τις δόσεις του Ιούνη και του Ιούλη. Γιατί τόσο πρεμούρα, άραγε; Ρητορικό είναι, όπως καταλαβαίνετε το ερώτημα, γιατί την απάντηση την ξέρουμε δοι: τώρα είναι πώρα να πουληθεί κυριολεκτικά μπτή παρά ένα μεγάλο φιλέτο της μεγαλύτερης κρατικής επιχείρησης. Τώρα είναι η ώρα το ένα τρίτο της ΔΕΗ να γίνει «ελκυστικά για τους επενδυτές».

σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται», στη συνέχεια όμως μπορεί «να μεταβάλει τους όρους των συμβάσεων». Για να μη μπορούν να φύγουν οι πελάτες προβλέπεται ότι «η μεταβολή του προσώπου του προμηθευτή ηλεκτρικής Ενέργειας εξαιτίας της αποσύχσεως δε συνιστά από μόνη της σπουδαίο λόγο καταγγελίας της σύμβασης προμήθειας! Είναι δε τόσο υπέρ του... ανταγωνισμού το κόψιμο της ΔΕΗ σε φέτες που προβλέπεται ότι η ΔΕΗ «υποχρεούται για χρονικό διάστημα έξι μηνών από την ολοκλήρωση της απόσχισης να απέχει από κάθε μορφής επιθετική εμπορική πρακτική με σκοπό την επαναπροσέλκυση των πελατών, οι συμβάσεις προμήθειας ηλεκτρικής Ενέργειας των οποίων εισφέρθηκαν στη νέα εταιρία! Μπιρ παρά το ξεπούλημα, αλυσοδεμένοι οι πελάτες και η ΔΕΗ για ένα εξάμηνο να μην μπορεί να ρίξει τις τιμές για να χτυπήσει την ιδιωτική «μικρή ΔΕΗ! Κι όχι μόνον αυτό, αλλά αν κάποιοι πελάτες φύγουν, προβλέπεται ότι «η ΔΕΗ ΑΕ δύναται να αρνηθεί τη σύναψη νέας σύμβασης προμήθειας με τους συγκεκριμένους πελάτες!»

Αυτό θυμίζει το colpo grosso με την κινητή τηλεφωνία. Ήρθαν η Panafon και η Telestet, πήραν τις δύο άδειες και ο OTE (που ήταν πανέτοιμος και μπορούσε να διαλύσει κάθε ανταγωνιστή) υποχρεώθηκε για ένα διάστημα να μη φτιάξει εταιρία κινητής τηλεφωνίας. Τα αρπακτικά κονόμησαν και σηκώθηκαν και έφυγαν, αφήνοντας τις εταιρίες να περνούν από χέρι σε χέρι, ενώ ο OTE με τη δική του εταιρία «τους πήρε τα σώβρακα» κι ας μπήκε τελευταίος στο χορό. Τότε ήρθε η ώρα να πουλήσουν και τον OTE, πανίσχυρο πλέον και στον τομέα της κινητής τηλεφωνίας και του Internet, που πέρασε μπριντ παρά στα χέρια της γερμανικής Deutsche Telekom.

Αυτή είναι, με όσο γίνεται πιο απλά λόγια και πιο σύντομα, η ιστορία της αποκοπής του φιλέτου της «μικρής ΔΕΗ». Γ' αυτό και πρέπει να σταθούμε δύο «απέναντι».

Μέρα «ελευθερίας» για τη Νέα Φιλαδέλφεια

Τη μεγαλύτερη συγκέντρωση και πορεία εδώ και πολλά χρόνια γνώρισε το απόγευμα της Πέμπτης η Νέα Φιλαδέλφεια. Πάνω από 2.500 διαδηλωτές (όλες εκτιμήσεις μιλούν για πάνω από 3.000), οι οποίοι θα ήταν σίγουρα περισσότεροι, αν δεν λειτουργούσε ένα κλίμα τρομοκράτησης, που μιλούσε για συγκρούσεις και αίμα, διατράνωσαν την αλληλεγγύη τους στους αγωνιζόμενους κατοίκους της Φιλαδέλφειας – Χαλκηδόνας, στο Συντονιστικό Κατοίκων και στη «Στρούγκα» που πριν δυο εβδομάδες δέχτηκαν την επίθεση των τραμπούκων, υπό την προστασία και σε αγαστή συνεργασία με τα ΜΑΤ.

Φυσικά, δεν έγινε το «πταραμικρό». Τα ΜΑΤ με κιονί από κλιούβες κάθετα στη Δεκελείας, προστάτευσαν τους λίγους οπαδούς της ΑΕΚ (100-200 άτομα) που συγκεντρώθηκαν έξω από το κλαμπ της Original. Δεν χρειάστονταν, βέβαια, καμιά προστασία, γιατί οι διαδηλωτές δεν είχαν σκοπό να πάνε να τους επιτεθούν, αλλά να διατρανώσουν την αλληλεγγύη τους και τη στήριξή τους στον αγώνα για την προστασία του Αλσους από τα καταστροφικά σχέδια του Μελισσανίδη.

Δυο διαφορετικές μέρες, δυο διαφορετικοί κόσμοι. Από τη μια ο

«ιδιωτικός στρατός» του Μελισσανίδη, που σε συνεργασία με την αστυνομία ματοκυλά κόσμο και βανδαλίζει κοινωνικούς χώρους, και από την άλλη ο κόσμος της αλληλεγγύης και του αγώνα, που χωρίς καμιά προστασία, με δική του συγκροτημένη περιφρούρηση διατρανώνει τη θέληση του να σταθεί δίπλα στους αγωνιζόμενους κατοίκους της Φιλαδέλφειας, κάνοντας σαφές πως «σήμερα τραμπούκοι δε χωράνε». Σιγά-σιγά συγκεντρώθηκε κόσμος, στήθηκε μικροφωνική, διεβάστηκαν κείμενα του Συντονιστικού Κατοίκων, ψηφίσματα και μηνύματα από κοινωνικές και πολιτικές συλλογικότητες και ξεκίνησε η μεγάλη πορεία, η οποία κατηφόρισε τη Δεκελείας προς τη Χαλκηδόνα και τελείωσε πάλι στο σταθμό.

Αρκετοί οπαδοί της ΑΕΚ, φορώντας μπλούζακια της ομάδας τους, διαδήλωσαν μαζί μας. Αυτή ήταν οι καλύτερη απάντηση στον μαφιόζο και τα τσιράκια του.

Στο μεταξύ, ο Μελισσανίδης δέχτηκε ένα ακόμη πλήγμα, καθώς την Τετάρτη, μετά από πολλές άγονες συνεδριάσεις της πολιτικής του γραμματείας και της κοινοβουλευτικής του ομάδας, ο ΣΥΡΙΖΑ (μετά από ψηφοφορία στην ΠΓ, που «έγραψε» 12 τροφούς 9), αναγκάστηκε να ανακρούσει πρύμναν και να καταψηφίσει στη Βουλή και τα άρθρα 81 και 82 του Ρυθμιστικού, δηλώνοντας με την εισηγήτριά του Αφρ. Θεοπερφάτου, ότι αυτά τα δύο άρθρα είναι «αδελφάκια».

Για την άθλια συμπεριφορά του ΣΥΡΙΖΑ πάνω στο συγκεκριμένο θέμα, από την αρχή μέχρι το τέλος, που έχει ευρύτερες πολιτικές προεκτάσεις, θα επιανέλθουμε αναλυτικότερα στο επόμενο φύλλο. Εδώ σημειώνουμε μόνο τις τοποθετήσεις της Θεοπερφάτου στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, η οποία –εμμέσως πληγαρίας– παραδέχτηκε ότι ήταν το κίνημα εκείνο που ανάγκασε τον ΣΥΡΙΖΑ να κάνει τη νέα καλοτούμπα. Το κίνημα που αναπτύχθηκε στη Φιλαδέλφεια-Χαλκηδόνα και δημιούργησε το Συντονιστικό Κατοίκων, που συγκέντρωσε πάνω του το μένος του Μελισσανίδη και των σκυλιών του.

Επειδή η Θεοπερφάτου, όταν ο πρόεδρος της Επιτροπής, ο δεξιός Γ. Βλάχος, τη ρώτησε –δήθεν αθώα– τι έγινε και αλλάζουν θέση: «Έχαμε δειξει μια θετι-

κή διάθεση και για κατάθεση τροπολογίας κλπ., αλλά πραγματικά υπό το κράτος απειλών και τραμπουκισμών χωρίς να έχουν τη δυνατότητα οι κάτοικοι να εκφράσουν τη θέλησή τους... είμαστε τελείως αρνητικοί και στο άρθρο 81 και στο άρθρο 82». Ο Βλάχος επανήλθε και η Θεοπερφάτου απάντησε: «Κύριε πρόεδρε, μεσολάβησαν πάρα πολλά. Τρεις φορές διαλύθηκε η συγκέντρωση των κατοίκων της περιοχής να εκφράσουν τις απόψεις τους και υπό το κράτος τέτοιων απειλών και τρομοκρατίας δεν δεχόμαστε καμία συζήτηση».

Οταν άλλοι έβγαιναν μπροστά, ο ΣΥΡΙΖΑ έκλινε μιαστική συμφωνία στα γραφεία του Μελισσανίδη. Επρεπε να γίνουν τα γεγονότα της Παρασκευής 20 Ιουνίου, να ματώσει τόσος κόσμος, να βανδαλιστεί η Στρούγκα, για να κάνουν δύο μικροκινήσεις οι συρίζαιοι της περιοχής και στο τέλος να σχηματιστεί η πλειοψηφία που ανέτρεψε τη συμφωνία με τον Μελισσανίδη. Μπορεί τα άρθρα 81 και 82 να ψηφίστηκαν κατά πλειοψηφία από ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΑΝΕΛ (ΣΥΡΙΖΑ και Περισσός καταψήφισαν στο σύνολο, ενώ ΔΗΜΑΡ και νεοναζί επιφυλάχτηκαν!), όμως τελικά θα πάει στο Β' Θερινό Τμήμα και δύτικα επιφυλάχτηκαν!

■ Για να τους ξεζουμίζει με τα διαρκείας

Κοροϊδεύει τους ΑΕΚτζήδες ο Μελισσανίδης

Στη διπλανή σελίδα αποκαλύπτουμε ποιο είναι το πραγματικό σχέδιο του Μελισσανίδη: όχι ένα γήπεδο με περιορισμένες εμπορικές χρήσεις, αλλά ένα φαραωνικό σχέδιο μετατροπής του Αλσους σε «Μόντε Κάρλο», με χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα εμπορικών χρήσεων. Είναι, όμως, έτοιμος να ξεκινήσει ένα τέτοιο σχέδιο;

Οπως θα αποδείξουμε στη συνέχεια, ακόμη και αν δεν υπήρχε κανένα εμπόδιο, ο Μελισσανίδης δεν σκοπεύει αυτή την περίοδο να ξεκινήσει ούτε την κατασκευή του γηπέδου, γιατί δεν υπάρχουν τα κεφάλαια για κάτι τέτοιο.

Πολλοί αναφωτήθηκαν, πώς είναι δυνατόν κάποιος που θέλει να αναπτύξει μια μεγάλη μπίζνα σε μια γειτονιά, να ξαμολάξει μπράβους για να τρομοκρατήσουν τον κόσμο της γειτονιάς, επειδή αντιτίθεται στα σχέδιά του. Οι ίδιοι εξέφρασαν αφιβολίες κατά πόσο ο Μελισσανίδης προτίθεται να ξεκινήσει το γήπεδο και γι' αυτό –είπαν– στήνει επεισόδια, ώστε να τα χρησιμοποιήσει για ν' απειπλακεί. Ετσι ακριβώς είναι, με μια προσθήκη. Στήνει τραμπουκισμούς κατά των κατοίκων για δύο λόγους: πρώτο, για να κρατήσει υπό τον απόλυτο έλεγχό του τη μάζα

των οργανωμένων οπαδών και δεύτερο επειδή θέλει να βάλει το πόδι του στη Φιλαδέλφεια, αναπτύσσοντας μελλοντικά τη μεγάλη μπίζνα που έχει σχεδιάσει. Γήπεδο, πάντως, τώρα δεν πρόκειται να ξεκινήσει κι αυτό το αποδεικνύουν τα οικονομικά στοιχεία. Κάποια πρόγματα είναι απλή αριθμητική. Κι η απλή αριθμητική δεν επιδέχεται δεύτερων αναγνώσεων.

Το έργο, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του, θα κοστίσει περίπου 80 εκατ. ευρώ (συμπεριλαμβανόμενου του ΦΠΑ). Απ' αυτά, τα 30 εκατ. θα τα βάλει η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», τα 20 θα τα βάλει η Περιφέρεια Αττικής και τα υπόλοιπα θα εξασφαλίστουν με τραπέζικο δανεισμό. Για να πάρει τα λεφτά από την Περιφέρεια και για να βρεθεί τράπεζα να δώσει δάνεια, θα πρέπει το έργο. Απ' αυτά τα 29 εκατ., όπως ανακοινώθηκε, τα 9 θα τα βάλει και πάλι ο υιός Μελισσανίδης, ενώ τα 20 θα μάζευτούν από «το λαό της ΑΕΚ».

Ο απιλός λαός, βέβαια, δεν έχει μαντίλι να κλάψει. Αρα, η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» θα πρέπει να βάλει πάνω από 20 εκατ. ευρώ στο έργο, για να μπορέσει να αντλήσει τα λεφτά της Περιφέρειας και για να δανείσουν οι τράπεζες. Εχει λεφτά η εταιρία της οικογένειας Μελισσανίδη για να ξεκινήσει και να προχωρήσει το έργο.

Το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας Μελισσανίδη είναι 1 εκατ. ευρώ. Τις 985.000 φέρεται να τις έβαλε ο υιός Μελισσανίδης και τις υπόλοιπες 15.000 δεκαπέντε άτομα, μεταξύ των οποίων και ο Ν. Παππάς. Δηλαδή, ένας από τους καπιτολιστές σωτήρες της ΑΕΚ συμμετέχει στο αρχικό μετοχικό κεφάλαιο με ένα χιλιάρικο, όσο και διάφοροι «μπροστινοί» του Μελισσανίδη! Η εταιρία, βέβαια, προχώρησε σε αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, έχοντας το φιλόδοξο σχέδιο να μαζεψει άλλα 29 εκατ. ευρώ, ώστε μαζί με το αρχικό κεφάλαιο να φτάσει τα 30 εκατ. και να μπορεί να ξεκινήσει το έργο. Απ' αυτά τα 29 εκατ., όπως ανακοινώθηκε, τα 9 θα τα βάλει και πάλι ο υιός Μελισσανίδης, ενώ τα 20 θα μάζευτούν από «το λαό της ΑΕΚ».

Ο απιλός λαός, βέβαια, δεν έχει μαντίλι να κλάψει. Υποτίθεται, όμως, ότι διάφοροι «επώνυμοι» ΑΕΚτζήδες, με αγνά αισθήματα και όδοιη συγκίνηση για την «επιστροφή στα πάτρια», θα έχωνταν από 4-5 εκατ. έκαστος. Κυκλοφορούσαν και ονόματα από τα παταγαλάκια που διεκπεραιώνουν την προπα-

γάνδα του Μελισσανίδη προς τους οπαδούς. Τα έχωσαν;

«Απογοητευτική για τα δεδομένα της ΑΕΚ είναι η συμμετοχή στην Αύξηση Μετοχικού Κεφαλαίου της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» μέχρι σήμερα. Η εταιρία ελαφεί αδειά από την Επιτροπή Κεφαλαιαράσης για ΑΜΚ 29 εκατομμυρίων με δημόσια προσφορά. Η αδειά αυτή θα ισχύει για 2 χρόνια. Οπως έχουμε ενημερωθεί, τα μισά κέρδη από τα εισιτήρια διαρκείας τόσο της περιόδου που ολοκληρώθηκε, όσο και αυτής που θα ολοκληρωθεί, θα έχει 25% έκπτωση τον πρώτο χρόνο της συνδρομής!», ο Μελισσανίδης ανακοίνωσε ότι φέτος θα πάνε στο με

■ Οι υπάλληλοι του Μελισσανίδη

Ταΐζουν κουτόχορτο τους οπαδούς της ΑΕΚ

Με σειρά άρθρων έχουμε αποδείξει ότι ο Τίγρης (του γλυκού νερού) δε θέλει να κατασκευάσει μόνο την περιβόητη «Αγιά Σοφιά», το νέο γήπεδο της ΑΕΚ, και ότι δεν του φτάνουν τα 29,1 στρέμματα, γιατί **στόχος του είναι να κατασκευάσει μια μεγάλη γκάμα εμπορικών καταστημάτων**, δραστηριότητας αντίστοιχης μ' αυτή των καταστημάτων που λειτουργούν σήμερα στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Γι' αυτό θέλει να πάρει το 5% του άλσους (483X5% = 24,15 στρέμματα) και παράλληλα να μετατρέψει το άλσος της Ν. Φιλαδέλφειας σε Μητροπολιτικό Πάρκο με «ειδικές χρήσεις». Η δικομματική κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου επίσπευσε την ψήφιση του νομοσχεδίου για τα Νέα Ρυθμιστικά Σχέδια της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης μόνο και μόνο για να ικανοποιήσει αυτές τις απαιτήσεις του.

Έχουμε αποκαλύψει, ότι ο Μελισσανίδης για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν τακτικός θεωρώντας του υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Έλλαγής, συσκεπτόταν με την πολιτική ηγεσία, προέβαλε τις απαιτήσεις του και αυτή τις ικανοποίησε με τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου. Στην αρχή, απαίτησε την άμεση εφαρμογή του άρθρου 19 του νόμου 3044/2002, δηλαδή του σχεδίου Γρανίτσα, που το ΣΤΕ το 2008 με απόφασή του χαρακτήρισε ως αντισυνταγματικό. Την απαίτησή του αυτή ικανοποίησε αρχικά ο ειδικός γραμματέας Διοικών Γ. Αμοργανιώτης, που έχει μεν λειψή επιοτημονική κατάρτηση, όμως έχει το προσόν να ικανοποιεί παράνομες απαιτήσεις της πολιτικής ηγεσίας και των καπιταλιστών, όπως καλή ώρα του Μελισσανίδη.

Οι πραγματικοί σκοποί του Μελισσανίδη, όπως αποτυπώθηκαν στο νομοσχέδιο για τα νέα Ρυθμιστικά Σχέδια, καταβλήθηκε προσπάθεια να κρυφτούν επιμελώς, για να μην αντιδράσουν και οπαδοί της ΑΕΚ, η οποία έχει μια προσδετική παράδοση. Άλλα και για να αποκομιδηθούν οι κάτοικοι της Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, αφού στο μεταξύ ο Μελισσανίδης είχε φροντίσει να πάρει θετικές αποφάσεις από το απερχόμενο δημοτικό συμβούλιο της πόλης. Τη δουλειά της προπαγάνδας την έκαναν, φυσικά, οι γνωστοί «υπάλληλοι» του Μελισσανίδη, που παριστάνουν τους δημοσιογράφους στις απαδικές εφημερίδες και ιστοσελίδες. Μέχρι και την προηγούμενη βρομάδα, οι προπογανδιστές του Μελισσανίδη έλεγαν πως αυτός θέλει δήθεν να κατασκευάσει μόνο το γήπεδο της ΑΕΚ και ότι δε θέλει να αναπτυχθεί εμπορική δραστηριότητα. Οπι θέλει μόνο τρία στρεμματάκια από το άλσος, για να μετακινηθεί το γήπεδο μακρύτερα από τον παρακείμενο προσφυγικό οικισμό, ενώ έσκιζαν τα ρούχα τους πως το άρθρο 82 του νομοσχεδίου δεν έχει καμία σχέση με το γήπεδο της ΑΕΚ.

Με τη συστηματική δημοσιογραφική μας δουλειά, αυτά τα ψέματα των υπαλλήλων του Μελισσανίδη αποκαλύφθηκαν σε σημαντικό κομμάτι των σκεπτόμενων οπαδών της ΑΕΚ, ενώ

η έντονη δραστηριοποίηση αρχικά της Πρωτοβουλίας Κατοίκων και στη συνέχεια του διευρυμένου Συντονιστικού Κατοίκων, παρά τη συνεχή τρομοκρατία που ασκούνταν πάνω τους, άνοιξε το θέμα στο λαό της πόλης, δημιουργώντας βαθμαία ένα θέμα που ξέφευγε από τα όρια της Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και γινόταν κεντρικό πολιτικό ζήτημα. Οταν διαφάνηκε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δε θα μπορέσει να επιμείνει στην επαίσχυντη παρασκηνιακή συμφωνία του με τον Μελισσανίδη, που στηριζόταν στο ίδιο παραμυθάκι (άλλο το άρθρο 81, που αφορά αποκλειστικά την ΑΕΚ, και άλλο το άρθρο 82, που δεν αφορά την ΑΕΚ), οπότε η προπαγάνδα Μελισσανίδη από τα σπαθικά Μέσα, προσπαθεί να ρουμπώσει στο ψέμα τους νεαρούς οπαδούς της ΑΕΚ, για να τους κρατήσει στο «μαντρί». Ψέμα και παραπληροφόρηση, πάντα σε συνδυασμό, συνθέτουν ένα αρδιαστικό χαρμάνι, με το οποίο, δυστυχώς, είμαστε αναγκασμένοι ν' ασχοληθούμε.

Κάποιος Κ. Κετσετζόγλου, που έχει αναλάβει να πλασάρει τη νέα προπαγάνδα Μελισσανίδη από τα σπαθικά Μέσα, προσπαθεί να ρουμπώσει στο ψέμα τους νεαρούς οπαδούς της ΑΕΚ, για να τους κρατήσει στο «μαντρί». Ψέμα και παραπληροφόρηση, πάντα σε συνδυασμό, συνθέτουν ένα αρδιαστικό χαρμάνι, με το οποίο, δυστυχώς, είμαστε αναγκασμένοι ν' ασχοληθούμε.

Δεν μπορεί να γίνει στο χώρο της ΑΕΚ ΟΥΤΕ ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑ, ΟΥΤΕ ΥΠΕΡΑΓΟΡΑ, ενώ το άρθρο 81 αναφέρει «πως για να φτιάξει η ΑΕΚ το μουσείο της Προσφυγιάς και τα ελάχιστα ΔΙΚΑ ΤΗΣ καταστήματα μπορεί να χρησιμοποιήσει συντελεστή έως και 15% του ανώτερου της περιοχής που ορίζεται στο 1,2. Από αυτό το 1,2 λοιπόν η ΑΕΚ θα μπορέσει να χρησιμοποιήσει το 0,18! Όσο φτάνει δηλοδόγι για το μουσείο, για το κουρείο, το χαμάρι, την μπουτίκ κτλ. Αυτό λοιπόν το πήραν και το διαστρέβλωσαν αυτοί που κοριδεύουν τον κόσμο και λένε πως ο νόμος δίνει στην ΑΕΚ ΕΠΙΠΛΕΟΝ 15% συντελεστή! Δηλαδή ότι θα έχει ειδικά η ΑΕΚ 1,38 συντελεστή για να χτίσει... εμπορικά κέντρα όπως λέει το παραμυθάκι τους. ΟΙ ΨΥΤΕΣ. Αυτοί είναι και αυτά είναι τα επιχειρήματά τους αδέρφια μου!».

Εμείς, βέβαια, ποτέ δεν ισχυριστήκαμε ότι ο Μελισσανίδης θέλει να κατασκευάσει πολυκατάστημα ή υπεραγορά (συύπερ μάρκετ). Και δεν το ισχυριστήκαμε, γιατί εμείς δεν κάνουμε κιτρινισμό και δεν εκμεταλλεύμαστε την άγνοια των ανθρώπων, όπως κάνουν οι διάφοροι υπαλληλίσκοι. Υποστηρίζαμε και εξακολουθούμε να υποστηρίζουμε, ότι ο Μελισσανίδης θέλει να κατασκευάσει εμπορικά καταστήματα που θα καλύπτουν όλη τη γκάμα των δραστηριοτήτων των καταστημάτων που υπάρχουν στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Αυτό δεν το βγάλαμε από το μυαλό μας, αλλά πρώτον από το άρθρο 17 του νόμου 4258 (δημοσιεύτηκε στις 14 Απριλίου 2014 στο ΦΕΚ) και δεύτερον από το άρθρο 81 παρ. 4β του νομοσχεδίου για το Ρυθμιστικό, που ο εν λόγω σκόπιμα δεν την παραθέτει ολοκληρη, για να ισχυρίζεται ότι η ΑΕΚ (ποια ΑΕΚ; ο Μελισσανίδης) θέλει να κατασκευάσει «ελάχιστα ΔΙΚΑ της καταστήματα».

Ιδού τι προβλέπει η εν λόγω παράγραφος:

«β) Επιπρέπεμεν χρήσεις γης αα) Αθλητικές χρήσεις... καθώς και οι ακόλουθες συμπληρωματικές λειτουργίες με τους αντίστοιχους κλειστούς διαδρόμους: πολιτιστικές χρήσεις (όπως μουσεία), χώροι αναψυχής, εμπορικά καταστήματα (με εξαιρεση της περιοχής της Βουλγαρίας), και καταστήματα παροχής προσωπικών υπηρεσιών, εκθεσιακοί χώροι, εστιατόρια. Ο ανώτατος συντελεστής των ανωτέρω επιπρέπει με την προστασία των ανθρώπων την περιοχή της Βουλγαρίας, που έχει ιδιαίτερη σημασία για την ΑΕΚ και την πόλη της Αθήνας».

μπληρωματικές λειτουργίες, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 15% του ανώτατου επιπρέπει στη διατήρηση της κατασκευής, να πάρουν και το 5% του άλσους.

Οι οπαδικές ιστοσελίδες απέκτησαν τις τελευταίες μέρες και... νομομαθεί! Σερβίρουν, λοιπόν, στους οπαδούς – για να φαίνονται αληθινοφανείς οι ισχυρισμοί ότι το άρθρο 82 πρέπει να ψηφιστεί ως «ασπίδα» για το άρθρο 81 – πως το άρθρο 82 προστέθηκε επειδή υπήρχε το άρθρο 52 του νόμου 998/1979 (βασικός δασικός νόμος), που καταργήθηκε με την παρ. 9 του άρθρου 18 του νόμου 1734/1987. Οι υπαλλήλοι του Μελισσανίδη είναι και οινεπαρκείς και οινεπιδεκτοί μαθήσεως.

Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί καταργήθηκε μεν το άρθρο 52 του νόμου 998/1979, αλλά η δυνατότητα κατασκευής αθλητικών εγκαταστάσεων απαγορεύτηκε για τα δάση και δόμητης δυνατότητα κατασκευής τους μόνο σε δημόσιες δασικές εκτάσεις.

1. Παραχωρήσεις δημόσιων δασών απαγορεύονται. «Εξαιρούνται παραχωρήσεις για τη δημιουργία εγκαταστάσεων ορειβασίας και χειμερινού αθλητισμού, καθώς και περιπτέρων ή ξενώνων για την εξυπηρέτηση των εγκαταστάσεων αυτών, σχολικών κτηρίων, «βοτανικών κήπων και εγκαταστάσεων των Περιφερειακών Συστημάτων Υγείας και Πρόνοιας (Π.ε.Σ.Υ.Π.) και των νοσοκομείων του άρθρου 13 παρ. 10 του Ν. 2889/2001». Στην ίδια εξαίρεση περιλαμβάνεται η διενέργεια μεταλλευτικών και λατομευτικών εργασιών, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Νόμου 998/1979. Η εξαίρεση δεν ισχύει για τους πυρήνες των εθνικών δρυμών.

Τι διαπιστώνουμε από την παράγραφο αυτή;

Πρώτον, ότι δεν επιπρέπεται η κατασκευή αθλητικών εγκαταστάσεων στα δάση. Επιπρέπεται μόνο σε δημόσιες δασικές εκτάσεις.

Δεύτερον, ότι ορίζεται συγκεκριμένα ποιες αθλητικές εγκαταστάσεις επιπρέπεται να κατασκευαστούν στις δημόσιες δασικές εκτάσεις. Είναι αθλητικές εγκαταστάσεις για ορειβασία και για χειμερινό αθλητισμό και τίποτα περισσότερο. Δηλαδή, με το άρθρο 13 του νόμου 1734 του 1987 απαγορεύεται η κατασκευή ποδοσφαιρικών γηπέδων σε δάση και δασικές εκτάσεις. Τελεία και πιαύλα.

Δεν μπορεί, λοιπόν, το υπαλληλικό προσωπικό του Μελισσανίδη, να

θωτικά μέτρα θα πάρουμε με πρόταση που θα μας κάνει το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής για τα παιδιά αυτά, τα οποία υπέστησαν μια πολύ βιαστική πρώτη εφαρμογή του μέτρου. Εάν η συγκέντρωση των αποτελεσμάτων μας δείξει ότι δεν πρόκειται για μια αποτυχία εδώ ή εκεί, αλλά είναι μια ορίζοντια αποτυχία που οφείλεται στους λόγους που σας προσανέφερα, τότε είναι επιβεβλημένο να παρέμβουμε υπέρ της ορθής εφαρμογής του μέτρου που θα ογκαλίσει και τα παιδιά που έδωσαν εξετάσεις τον Ιούνιο....».

Από τα παραπάνω είναι φανερό ότι ο Λοβέρδος προσπαθεί να μετατρέψει το πρόβλημα από πρόβλημα ουσίας σε πρόβλημα μη επιλυσης εγκαίρως κάποιων παραλείψεων διαδικαστικού τύπου, όπως ότι τα θέματα της τράπεζας θεμάτων δόθηκαν στη δημοσιότητα μόλις δύο ημέρες πριν την έναρξη των εξετάσεων, ότι κάποια ήταν εύστοχα και πολύ καλά και κάποια είχαν προβλήματα, ότι το κλείσιμο της Βουλής δεν επέτρεψε τροποποίηση του νόμου, ώστε να προβλεφθεί πιλοτική εφαρμογή κ.λπ.

Καταφράχας να σημειώσουμε ότι αικόμη και αυτή η φτηνιάρικη προσέγγιση του υπουργού Παιδείας είναι ψευδέστατη. Γιατί υπήρξαν όλη τη σχολική χρονιά άπτειρες παρεμβάσεις των εκπαιδευτικών που προειδοποιούσαν το υπουργείο Παιδείας για την επικείμενη σφαγή των μαθητών, αλλά και δημόσιες επιστολές γονέων που έκαναν έκληση στον πρώην υπουργό Παιδείας Αρβανιτόπουλο να κάνει πίσω και του ζητούσαν, κάτω από μια ρεφορμιστική αντίληψη, να προχωρήσει έστω στην πιλοτική εφαρμογή της τράπεζας θεμάτων ή την ακύρωση της εφαρμογής της τουλάχιστον για φέτος και αυτός κάρφευε.

Το υπουργείο Παιδείας συνειδητά επέμενε στην εφαρμογή της τράπεζας θεμάτων γιατί ήθελε χωρίς περικολάδες να πετσοκόψει τα όνειρα των παιδιών της εργαζόμενης κοινωνίας για σπουδές στο Λύκειο και κατ' επέκταση και στο Πανεπιστήμιο. Άλλωστε γι' αυτό και ο συντεταγμένος λόγος των κομμάτων της συγκυβέρνησης θέσπισε το νέο αυτό σκληρό τακτικό φραγμό. Για να δει επιτελούς να πραγματώνεται ο διακαής πόθος του αστισμού να τσακιστεί η τάση της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακές σπουδές, τάση που ο αστισμός την απέδιδε στις στρεβλώσεις του εκπαιδευτικού συστήματος, ενώ είναι απόρροια του χαρακτήρα του ελληνικού καπιταλισμού ως μέσου επιπέδου ανάπτυξης (ενώ έχει ξεπαθωθεί ήδη κάθε μορφής βιομηχανική και αγροτική παραγωγή).

Τα αποτελέσματα των τε-

λευταίων εκλογών ήταν αυτά που υποχρέωσαν τη συγκυβέρνηση και κατ' επέκταση και το υπουργείο Παιδείας, σε διορθωτικές τζιριντζάζουλες. Και οι τροποποιήσεις που θα γίνουν απλά θα «στρογγυλεύουν» τις αιχμηρές γωνίες των προδιαγραμμένων αποκαρδιωτικών αποτελεσμάτων των εξετάσεων.

Ο Λοβέρδος ξεκαθάρισε ότι η τριετής διαδικασία (σε όλες τις τάξεις του Λυκείου), «που καταλήγει οι επιδόσεις των παιδιών στην Α', στη Β' και στη Γ' Λυκείου να έχουν επιρροή κατά 20% στην τελική τους απόδοση για την εισαγωγή τους στα Πανεπιστήμια» είναι αδιαπραγμάτευτη. Γ' αυτό και απαιτείται η τράπεζα θεμάτων. Γιατί το νέο πολύπλοκο εξεταστικό σύστημα αυξημένης έντασης δυσκολίας απαιτεί και έναν νομιμοποιητικό παράγοντα, έναν παράγοντα «αντικειμενικής» δήθεν μέτρησης της επιδόσης των μαθητών.

Ο υπουργός Παιδείας με περισσό θράσος, με πλήρη απώλεια της αίσθησης του μέτρου χαρακτήρισε την τράπεζα θεμάτων «θεσμό κοινωνικά πολύ ευαίσθητο». Γιατί, λέει «ξεισώνει προς τα πάνω τις γνώσεις των μαθητών και δεν σχετίζει τη γνώση ενός μικρού παιδιού με το αν πήγε ο δάσκαλος εγκαίρως, αν έκανε καλά τη δουλειά του και ούτω καθ' εξής».

Εδώ η λογική σηκώνει τα χέρια ψηφλά. Δεν μπορούμε καν να την παρακολουθήσουμε, αφού ισχυρίζεται ότι η γνώση που αποκτά το μικρό παιδί είναι λίγο πολύ θεόπεμπτη και δεν εξαρτάται (και) από το δάσκαλο και το σχολείο. Επειτα, ο Λοβέρδος θεωρεί ότι έχει να κόνει με χαχόλους, διογράφοντας τη φοβερή πραγματικότητα:

Πρώτην, η τράπεζα θεμάτων περιλαμβάνει μόνο για οντέρβ 300 θέματα ανά μάθημα, τα οποία θα αυξηθούν κατά πολύ με την προσθήκη νέων, ενώ τα μαθήματα, εκτός από αυτά της επιλογής, εξετάζονται όλα γραπτώς με θέματα που μπαίνουν σε ποσοστό 50% από την τράπεζα θεμάτων και σε ποσοστό 50% από τον διδάσκοντα. Συνεπώς, είναι αδύνατον, αικόμη κι αν τα θέματα της τράπεζας γνωστοποιηθούν πολύ νωρίτερα, να προσεγγιστούν έστω από τους μαθητές χωρίς τη φροντιστηριακή «υποστήριξη» των εμπόρων της γνώσης. Δεύτερον, η πολιτική της αδιοριστικής δημιουργεί χιλιάδες κενά στα σχολεία και μαθήματα, αικόμη και αυτά που εξετάζονται πανελλαδικά για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ δε διδάσκονται, με υπαιτιότητα του υπουργείου Παιδείας και της μημονιακής πολιτικής των σκληρών περικοπών. Τρίτον, η τράπεζα θεμάτων αναφέρεται στην εξεταστικά ύλη που έχει

μεγάλο όγκο και όχι σε αυτή που καθίσταται δυνατόν, λόγω των συνθηκών, να διδαχθεί. Τέταρτον, είναι αδύνατο, όσο καλές προθέσεις και να έχει ο δάσκαλος, λόγω των ίδιων των αναλυτικών προγραμμάτων, των σχολικών εγχειριδίων και της ποσότητας της ύλης, ο μεν εκπαιδευτικός να ανταποκριθεί, ο δε μαθητής να αφοριώσει την ύλη. Πέμπτον, συνεχίζονται ανελέτης οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις τημημάτων και σχολείων, που δυσχεραίνουν την εκπαιδευτική διαδικασία, ενώ κόπτηκαν αικόμη και τα κονδύλια μεταφοράς των μαθητών στο σχολείο. Εκτον, δεν έχουν τελειωμό οι επιθέσεις ενάντια στους εργαζόμενους, που τους έχουν φέρει σε απόγνωση και δεν έχουν δυνατότητες, κουράγιο και μυαλό να στηρίξουν τη μορφωτική προσπάθεια των παιδιών τους. Τέλος, η ταξική διαίρεση της κοινωνίας, που καθορίζει και τις οικονομικές δυνατότητες και το μορφωτικό επίπεδο των νοικοκυριών, βαραίνει καθοριστικά πάνω στις πλάτες των μαθητών και οι «ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση» είναι μια μεγάλη απάτη.

Σίγουρα, λοιπόν, η τράπεζα θεμάτων είναι «κοινωνικά ευαίσθητος θεσμός», αλλά από την ανάποδη: έχει στόχο να δημιουργήσει χιλιάδες θύματα, να στείλει τα παιδιά της εργατικής τάξης από πολύ νωρίς στα σκλαβοπάζαρα της επισφαλούς εργασίας είτε στην ανεργία, πριν ακόμη καλά-καλά ανοίξει το μυαλό τους και διαμορφωθεί η προσωπικότητά τους, ώστε να είναι εύκολη ύλη για την καπιταλιστική κρεατομηχανή. Ο θεσμός της «μαθητείας» είναι μια καλή μπίζνα σε αυτή την κατεύθυνση. Εξ ου και τράπεζα θεμάτων και νέος αυτητηρότερος υπολογισμός της βαθμολογίας προσαγωγής και απόλυτης όμοιος με αυτόν των ΓΕΔ, έχει μπει και στα ΕΠΑΛ.

Ο υπουργός Παιδείας σήμερα θεωρεί ότι έχει το περιθώριο ελιγμών. Ποντάρει στο γεγονός ότι αικόμη δεν έχει ξεσηκωθεί να τον πάρει με τις περιστρέψεις η μαθητική νεολαία.

«Κυριακή κοντή γιορτή», λέει μια λαϊκή παροιμία. Η αγριότητα του «νέου Λυκείου» είναι τέτοια, που σύντομα, ελπίζουμε, οι ελπίδες Λοβέρδου να διαψευστούν, όταν οι μαθητές υποστούν με δεινό τρόπο τις συνέπειές του.

Καμιά, όμως, «βελτιωτική» πρόταση δεν πρέπει να γραφεί στη σημαία του αγώνα, που απλά θα διαφοροποιεί τον τρόπο καροτάμησή τους. Η μαθητική νεολαία της εργαζόμενης κοινωνίας πρέπει να ξαναγράψει στις παντιέρες της τα ξεχασμένα συνθήματα της ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ στο πανεπιστήμιο, της ΜΟΡΦΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ.

Νέα αξιολόγηση των πανεπιστημάτων, νέες απολύσεις στον ορίζοντα

Oι απολύσεις των μισών τουλάχιστον διαθέσιμων διοικητικών υπαλλήλων δεν προδότησαν νέο κύμα κινητοποιήσεων, αντίστοιχο εκείνου του Νοέμβρη. Αυτό ήταν αναμενόμενο, από τη σημερινή που ο μεγάλος απεργιακός αγώνας οδηγήθηκε στην ήττα εκ των έσω, πριν τις γιορτές των Χριστουγέννων. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των διοικητικών του ΕΜΠ χτύπησε πισώπλατα τους συναδέλφους της την πιο δύσκολη στιγμή, διότι ο Αρβανιτόπουλος εκλιπαρούσε για συνάντηση με τους απεργούς, ενώ για μήνες εμφανίζοταν ως ο άτεγκτος υπουργός που δεν συνομιλεί με απεργούς. Από την πρώτη στιγμή, οι απεργοί στο ΕΚΠΑ τόνισαν ότι οι δεσμεύσεις Αρβανιτόπουλου κρύβουν μια μεγάλη παγίδα για τους εργαζόμενους: να μετατραπούν οι ίδιοι σε πολιορκητικό κρίο της μεταρρύθμισης στα πανεπιστήμια και έπειτα, αφού καταλαμάρισε ο κουρνιοχτός του ξεσηκωμού, να οδηγηθούν σε απολύσεις. Αυτό και έγινε. Επί εφτά μήνες η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των διοικητικών του ΕΜΠ καθησυχάζει τον κόσμο, έριχνε στάχτη στα μάτια και με τη συνέργεια του καθηγητικού κατεστημένου του ιδρύματος παρουσίαζε τις «δεσμεύσεις» Αρβανιτόπουλου ως εγγυήσεις ότι δε θα γίνει καμία απόλυτη. Τελικά, ένας στους δύο θα απολύθει!

Σε αυτό το μεγάλο μεσοδιάστημα, οι γραφειοκράτες του ΕΜΠ καλούσαν τους διαθέσιμους να προσέρχονται στα γραφεία τους και να δουλεύουν... τσάμπτα, για να φτιάχτουν τα οργανογράμματα που προβλέπει ο νόμος Διαμαντοπούλου στο πλαίσιο της δημιουργίας των νέων οργανισμώ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδοί! Οχι πια στα τέσσερα.

Κώστα, Ρίκα, η Κόστα Ρίκα έκανε πολλούς να κλάψουν μακριά από την πλούσια ακτή της, δίπλωσε σημαίες, ακόριπος παρέες, που συναντιούνται πια ελλιπείς και απρόδυμες για τη συνέχεια του μουντιάλ. Ενός μουντιάλ που πολλοί από αυτούς που το παρακολουθούν ανελλιπώς, ξεκίνησαν βρίζοντας. Κάτι σαν το «δέλω να ζήσω σαν Αμερικάνος / μ' αρέσει στα κρυφά κι ο Μητροπάνος»...

«Κι όταν νικιούνται αυτοί που ενάντια στην αδικία παλεύουν, πάλι δεν έχει η αδικία δίκιο! Η ήπια μας δεν αποδείχνει τίποτ' άλλο, πέρα απ' το ότι παραείμαστε λίγοι όσοι αγωνιζόμαστε ενάντια στην προστυχιά. Και περιμένουμε απ' τους δεστές, τουλάχιστον να ντρέπονται!» (Μπέρτολτ Μπρεχτ).

Αντιγράφουμε ανακοίνωση της Αντιπολεμικής Διεδυτικής Κίνησης με τίτλο «Συμπληρώνεις μηχανογραφικό: Αποφασίζεις τι δα δηλώσεις με βάση το αν δα βρεις δουλειά; Σκέψεις να δηλώσεις αστυνομικές ή στρατιωτικές σχολές; - Για μας δεν είναι όλες οι δουλειές ίδιες. Κάποιες δουλειές είναι ντροπή!»: Εβγαλες το Λύκειο ή το ΕΠΑΛ ακούγοντας συγκεκριμένες λέξεις: οικονομική κρίση, ανεργία, φόροι, χαράτσια, οικονομικά προβλήματα. Την ώρα που καλείσανταν να επιλέξεις τι σχολή δα δηλώσεις και ποιο επάγγελμα δα ακολουθήσεις σου έρχονται στο μαλά όλα αυτά [σίγουρα δα υπάρχει κόσμος στο οικείο περιβάλλον σου που δα στα υπενδυμίζει] και σκέψεις ότι οι μόνες σχολές που έχουν σίγουρη επαγγελματική απορρόφηση και όπου τουλάχιστον δα έχεις ένα σίγουρο μισθό είναι οι στρατιωτικές και οι αστυνομικές. Και μπορει η Σχολή Αστυνομικών να μην είναι φέτος προσβάσιμη μέσω Πανελλήνιων, οι σχολές Αστυφυλάκων και οι Στρατιωτικές, όμως, είναι. Όμως, όσο και αν επιμένουν γονείς, συγγενείς και τηλεόραση, δεν ισχύει το: «Ελα μωρέ, μια δουλειά σαν όλες τις άλλες είναι». Δεν είναι ούτε δουλειά ούτε σχολή σαν όλες τις άλλες. Καταρχάς, η εκπαίδευση είναι πολύ σκληρή και δύσκολη, όπου τίθεσαι υπό στρατιωτική επιτήρηση, είσαι εσώκλειστος στην εκάστοτε σχολή, δεν έχεις έξodo καθημερινά και έχεις να υπερβεις διάφορα γυμνάσια. Πολύς κόσμος από όσους εισέρχονται κάθε χρόνο, τα παρατάει σχετικά γρήγορα, ενώ δεν είναι λίγες και οι αυτοκτονίες λόγω ψυχολογικής πίεσης ακόμη και των μόνιμων στελεχών.

Αν πορ' όλα αυτά, συνεχίζεις να δέλεις να εισέλθεις σε κάποια από αυτές τις σχολές, αναλογίσου το τι δα ακολουθήσει αφού ολοκληρώσεις τις σπουδές σου. Δεν δα κάνεις μια δουλειά σαν όλες τις άλλες. Ούτε δα παίζεις στο CSI ή σε κάποια άλλη αστυνομική σειρά. Επίσης, ανεξάρτητα με ό,τι ακούγεται ούτε αξιοπρεπής μισθός υπάρχει για όσα καλείσανταν να κάνεις [ξεκινάς από τα 700 ευρώ περίπου, με τα οποία δα πρέπει να μείνεις σε κάποια επαρχιακή πόλη, μακριά από το σπίτι σου] και μετακινείσαι συνέχεια ανά την Ελλάδα, –έαν δεν έχεις κομματικό ή εκκλησιαστικό βύσμα– κάτι που δημιουργεί προσωπικά και οικογενειακά προβλήματα.

Πώς δα σου φαινόταν η δουλειά σου να ήταν:

να είσαι αυτός που δα καλείται να υπερασπιστεί ένα σύστημα το οποίο διαλύει τα πάντα στη χώρα και να πρέπει να είσαι αυτός που δα πολεμήσει τους απεργούς εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους φοιτητές;

να βοηθάς τον εκάστοτε υπουργό της ακροδεξιάς κυβέρνησης στο δεάρεστο έργο του, κατατέρχοντας αυτούς που έχει βάλει στο μάτι την εκάστοτε περίοδο, είτε πρόκειται για τους μετανάστες, είτε για τις οροδετικές γυναίκες;

να είσαι αυτός που δα κάνεις ασκήσεις καταστολής πλήρους, δηλαδή ασκήσεις για το πώς να αντιμετωπίζεις τους διαδηλωτές στις πορείες;

να είσαι αυτός που δα φυλάει τους έγκλειστους στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης των μεταναστών;

να γρονθοκοπείς και να συλλαμβάνεις νέους και ηλικιωμένους ανδρώπους που αντιστέκονται στο να καταστραφούν τα χωριά τους και στο να μολύνονται τόσο οι ίδιοι όσο και τα παιδιά τους από τις εκάστοτε περιβαλλοντικές καταστροφές στην Κρήτη, στον Δραπό ή στη Χαλκιδική;

να είσαι αυτός που δα αφήνει τη Χρυσή Αυγή να αλωνίζει και δα επιτίθεσαι σε όποιον της αντιστέκεται με παράνομες συλλήψεις, με εκκενώσεις πολιτικών χώρων όπως η Βίλα Αμαλίας ή ακόμη και με βασανιστήρια;

να είσαι σε ένα σώμα, στο οποίο οι συνάδελφοί σου δα δηλώνουν περήφανα «Βεβαίως και είμαστε φασίστες»;

Ενάντια στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό, το φασισμό και τη ζενοφοβία, ενάντια σε όλους αυτούς που δέλουν να μας κάνουν να πιστέψουμε ότι όλα αυτά «είναι φυσιολογικά» εμείς να απαντήσουμε: δεν υπακούμε! Κανένας νέος σε στρατό και αστυνομία – κανένας μισθοφόρος του αστικού συστήματος εξουσίας, ΕΕ και ΝΑΤΟ, εφοπλιστών, τραπεζιών, εργολάβων, καναλαρχών».

Κοκκινοσκούφιστα

Κάτω τα χέρια από τους πολιτικούς πρόσφυγες από την Τουρκία και το Κουρδιστάν

Nέο πογκρόμ ενάντια σε τούρκους και κούρδους πολιτικούς πρόσφυγες εξαπέλυσε η κυβέρνηση, συνεχίζοντας τη συνεργασία με το φασιστικό τουρκικό κράτος και την αντιδραστική κυβέρνηση Ερντογάν.

Στις 27 Ιούνη, μπροστά από το υπουργείο Δικαιοσύνης, όπου γινόταν παρέμβαση συγγενών και φίλων κρατούμενων απεργών πείνας, συνελήφθησαν τρία μέλη της Επιπροτής Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν. Οι δύο αφέθηκαν αργότερα ελεύθεροι, ενώ η γνωστή αγωνιστρια Φαντίκ Αντιγιαμάν μεταφέρθηκε στην Αντιτρομοκρατική.

Το βράδυ της ίδιας μέρας, έγινε έφοδος της αστυνομίας σε τρία σπίτια και συνελήφθησαν άλλοι τέσσερις αγωνιστές, ανάμεσα στους οποίους και ο γνωστός σε όλο το ελληνικό κίνημα Ερκάν, χρόνια πολιτικός πρόσφυγας στην Ελλάδα. Τελικά, τρία άτομα, ο Ερκάν Σε-

ρίφ Τουρούντς, η Φαντίκ Αντιγιαμάν και η Χαρικά Κιζίλκογια βρέθηκαν κατηγορούμενοι με το τρομοκρατία! Πλέον, ποινικοποιείται αυτό που μέχρι τώρα στην Ελλάδα θεωρούνταν αυτονόμητο.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους συλληφθέντες αγωνιστές και στηρίζουμε κάθε εκδήλωση αλληλεγγύης. Η τρομοκρατία δε θα περάσει. Οι επαναστάτες πολιτικοί κρατούμενοι δε θα αποκοπούν από το ελληνικό κίνημα που εδώ και δεκαετίες τους στήριζε και τους στηρίζει.

Η απέραντη μοναξιά του Μπένι

Oταν βασικός εκπρόσωπός σου στα μίνια είναι η... Αλ-Σάλεχ, όταν αναγκάζεσαι να αποκηρύξεις δημόσια έναν ακόμη στενό σου συνεργάτη, τον Δατσέρη, δεν μπορεί παρά να βρίσκεσαι σε απελπισία. Ο λόγος για τον Βενιζέλο, που πάνω που πάει να πει «δόξα σοι ο Θεός», αναγκάζεται ν' αρχίσει τα «βόνθα Παναγιά».

Η φιλολογία περί «μεγάλου συνασπισμού» δεν πρέπει να ανησυχήσει διεθνώς τον Βενιζέλο. Δεν ανησυχεί τόσο για κάπιο κομπρεμί του Σαμαρά με τον ΣΥΡΙΖΑ, που θ' αφήσει την Πασοκελιά απέξω, γιατί ξέρει ότι σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο όλοι θα επιδιώξουν ένα ευρύτερο κυβερνητικό σχήμα, για να δημιουργήσουν μια αχλύ «εθνικής ανάγκης». Γ' αυτό και φρόντισε να πει από τώρα αυτό που βλέπει ως πιθανό σενάριο μετά τις επομένες εκλογές: «Τώρα, λέτε, εάν δεν προκύψει αυτοδυναμία... Δεν πρόκειται να προκύψει αυτοδυναμία. Ο λαός δεν θέλει αυτοδυναμία. Ο λαός θέλει συνεργασίες. Άλλαξε το πολιτικό σύστημα, άλλαξε η κοινωνία, άλλαξε η συγκυρία. Πέρασε η εποχή των μεγάλων αυτοδυναμών κοινοβουλευτικών πλειοψηφιών, περάσαμε από το κοινοβουλευτικό σύστημα των μονοκομματικών κυβερνήσεων στον συνεργατικό κοινοβουλευτικό. Αρα, θα υπάρχουν συνεργασίες. Εμείς το 2012 είπαμε να συνεργαστούμε οι δυνάμεις που ποτεύουν στην Ευρώπη και είναι υπεύθυνες. Προτείναμε να συνεργαστούμε και με τη ΔΗΜΑΡ και με τη ΝΔ. Δεν μας άκουσε κανείς τον Μάιο, μας άκουσε τη ΝΔ και η ΔΗΜΑΡ τον Ιούνιο. Μετά έφυγε η ΔΗΜΑΡ. Η πρότασή μας απέρριψη από τον ΣΥΡΙΖΑ ευθύς εξαρχήσεις και απορρίπτεται συνεχώς. Εδώ, εμείς έχουμε ένα καθαρό λόγο, μια καθαρή θέση. Άλλοι είναι αυτοί που πρέπει να τοποθετηθούν».

Ετοιμαστής για την πρόσφατη πρόβλημα του Βενιζέλου: πώς θα καταφέρει να μείνει γαν-

τζώμενος στην καρέκλα του προέδρου του ΠΑΣΟΚ, για να μπορεί μετά να ταξιδέψει τη συμμετοχή της διαφορετική (τη δική του και των ανθρώπων του) σ' ένα διαφορετικό κυβερνητικό σχήμα. Και σ' αυτόν τον τομέα τα πράγματα είναι ανασφαλή, καθώς ανοιχτά δε θέτει κανείς ζήτημα παραίτησής του τώρα, όμως φροντίζουν να δείξουν πως απλώς τον ανέχονται χάριν της παράτασης της θητείας της σημεριν

Με την απεργία πείνας των κρατούμενων να έχει σταματήσει από την Τρίτη, ο υπουργός Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου είχε την άνεση να το παίξει «λαρτζ» και να δεχτεί να υπάρξει και δεύτερη (και τρίτη αν χρειαστεί) μέρα συζήτησης του φασιστονομοσχέδιου για τα κολαστήρια τύπου Γ' (και όχι μόνο) στο Α' Θερινό Τμήμα της Βουλής.

Σκορπίζοντας καπνό παραλλαγής, για να δείξει ότι άκουσε τους βουλευτές και εισήγαγε βελτιώσεις προχώρησε σε «τροσθήκες - νομοτεχνικές βελτιώσεις» έντεκα σελίδων, οι οποίες δεν αλλάζουν την ουσία του φασιστονομοσχέδιου. Κατήργησε μεν την προκλητική διάταξη, με την οποία διοχώριζε τους πολιτικούς κρατούμενους για ένοπλη επαναστατική δράση (187Α του Ποινικού Κώδικα) από τους νεοναζί και τους μαφιόζους (187 ΠΚ) ως προς το χρόνο αρχικής παραμονής στις φυλακές τύπου Γ, εισήγαγε όμως, άλλο διαχωρισμό, ενώ κράτησε αναλλοίωτες τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να βγει κάποιος από τις φυλακές τύπου Γ.

Η αρχική περίοδος εγκλεισμού σε φυλακή ή τιμήμα τύπου Γ μειώνεται για τους «απειθαρχους» κρατούμενους από 4 σε 2 χρόνια, ενώ για τους καταδικασμένους στο πλαίσιο των άρθρων 187Α («τρομοκρατία») και 187 («εγκληματική οργάνωση») μειώνεται από 10 σε 4 χρόνια (αρχικά, ο Αθανασίου είχε ανακοινώσει πως μειώνεται

Χωρίς ουσιαστικές αλλαγές το φασιστονομοσχέδιο

σε 5 χρόνια για το 187, αλλά παραμένει 10 χρόνια για το 187Α).

Αφοιρώντας αυτή την προκλητική διάκριση σε βάρος των πολιτικών κρατούμενων, ο Αθανασίου διατήρησε μια άλλη διάκριση και **εισήγαγε μια κανούργια**. Η αρχική διάκριση, που διατηρήθηκε, αφορά τους υπόδικους. Οσοι κατηγορούνται με το 187Α («τρομοκρατία») κλείνονται και ως υπόδικοι σε φυλακές τύπου Γ. Οσοι, όμως, κατηγορούνται με το 187 («εγκληματική οργάνωση») δεν κλείνονται ως υπόδικοι στις φυλακές τύπου Γ. Η νέα διάκριση ενός πνεύματος εκδικητικότητας, χωρίς καμιά εγγύηση για τον κρατούμενο. Οι όροι αυτοί αναφέρονται: στη «βαρύτητα του εγκλήματος για το οποίο κρατείται» (δηλαδή, το αδίκημα γίνεται κριτήριο και μάλιστα το πρώτο από τα κριτήρια), στην «πιθανότητα τέλεσης νέων εγκλημάτων» (εδώ κι αν χωρά κάθε αυθαίρεστα), στον κατηγορείται ή καταδικάστηκε και για άλλα αδικήματα, στην «ύπαρξη στοιχείων για την περαιτέρω εγκληματική δραστηριότητα του κρατούμενου, από άλλες συναρμόδιες για τον έλεγχο του εγκλήματος αρχές» (δηλαδή, αρκεί μια επιστολή της Αντιτρομοκρατικής, χωρίς ο κρατούμενος να έχει καμιά δυνατότητα

Η μείωση του αρχικού χρόνου εγκλεισμού σε φυλακή ή τιμήμα τύπου Γ στα 4 χρόνια μικρή σημασία έχει, από τη στιγμή που διατηρείται η δυνατότητα παράτασης του χρόνου εγκλεισμού για απανωτές διετίες. Οι όροι με τους οποίους ο εισαγγελέας θα κρίνει την «διαίτηρη επικινδυνότητα του κρατούμενου» είναι τέτοιοι που να επιτρέπουν αποφάσεις για απανωτές διετίες παράτασης του εγκλεισμού σε φυλακές τύπου Γ. Είναι τόσο γενικόλογοι ώστε να επιτρέπουν την απόλυτη αυθαίρεστα και την υλοποίηση ενός πνεύματος εκδικητικότητας, χωρίς καμιά εγγύηση για τον κρατούμενο. Οι όροι αυτοί αναφέρονται: στη «βαρύτητα του εγκλήματος για το οποίο κρατείται» (δηλαδή, το αδίκημα γίνεται κριτήριο και μάλιστα το πρώτο από τα κριτήρια), στην «πιθανότητα τέλεσης νέων εγκλημάτων» (εδώ κι αν χωρά κάθε αυθαίρεστα), στον κατηγορείται ή καταδικάστηκε και για άλλα αδικήματα, στην «ύπαρξη στοιχείων για την περαιτέρω εγκληματική δραστηριότητα του κρατούμενου, από άλλες συναρμόδιες για τον έλεγχο του εγκλήματος αρχές» (δηλαδή, αρκεί μια επιστολή της Αντιτρομοκρατικής, χωρίς ο κρατούμενος να έχει καμιά δυνατότητα

ελέγχου και αντίκρουσης!) και την «προσωπικότητα του καταδίκου ή υποδίκου».

Μ' αυτές τις προϋποθέσεις και ιδιαίτερα με τη δυνατότητα παρέμβασης υπηρεσιών όπως η Αντιτρομοκρατική και η ΚΥΠ, φτιάχνουν ένα καθεστώς που ισοδυναμεί για τον πολιτικό κρατούμενο με μόνιμο εγκλεισμό σε κολαστήριο τύπου Γ. **Σε κλείνουμε εκεί και πετάμε το κλείδι στη θύλασσα** είναι το μήνυμα που στέλνουν. Για να βγεις από εκεί θα πρέπει να γίνεις «φυτό» ή ρουφιάνος μας! Συμπληρώνει ένας πολιτικός κρατούμενος τετραετία, δεν έχει κανένα πειθαρχικό αδικηματικό και ζητά να βγει από τη φυλακή τύπου Γ. Στέλνει η Αντιτρομοκρατική ένα ραβασάκι στην εισαγγελία και λέει πως έχει «πληροφορίες» πως αυτός ο κρατούμενος έκανε και άλλα πρόγραμμα, ολλά δεν έχει στοιχεία που να μπορεί να οδηγήσουν σε καταδίκη. Αυτό το ραβασάκι αρκεί για να παραταθεί ο εγκλεισμός του σε κολαστήριο τύπου Γ! Δηλαδή, η μεταχείριση του κρατούμενου δε θα εξαρτάται μόνο από την καταδίκη του και την ποινή που του καταλόγισε το δικαστήριο, ούτε από το μητρώο του μέσα στη φυλακή, αλλά και από τι λένε γι' αυτό υπηρεσίες πέραν του δικαστικού και

του «σωφρονιστικού» συστήματος! Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι δεν γίνεται λόγος για «αποδείξεις» ή «αποχώρασης ενδείξεις», αλλά για «στοιχεία! Αρκεί η κατάθεση ενός ασφαλίτη ότι τον είδε κάπου κάποτε!

Οπως είναι γνωστό, οι κρατούμενοι σε φυλακές τύπου Γ δε δικαιούνται άδειες. Ο Αθανασίου φρόντισε να τους κόψει αυτό το δικαίωμα αικόμη και στην περίπτωση που βγουν από τις φυλακές τύπου Γ, προσθέτοντας μια διάταξη, σύμφωνα με την οποία αυτές οι κατηγορίες κρατούμενων, όταν δεν κρατούνται σε καταστήματα τύπου Γ, μπορούν να πάτουν άδεια δύο χρόνια πριν τη συμπλήρωση είκοσι «σκαστών» χρόνων στη φυλακή, αν έχουν καταδικαστεί σε ισόβια, ή αν έχουν εκτίσει «σκαστών» τα 3/5 της ποινής τους, αν έχουν καταδικαστεί σε πρόσκαιρη κάθειρξη. Για να το δώσουμε με ένα παράδειγμα, ο Κώστας Γουρνάς, που έχει καταδικαστεί σε 25ετή κάθειρξη, αικόμη και αν βγει από φυλακή ή τιμήμα τύπου Γ, θα μπορεί να πάρει άδεια μόνο αν έχει συμπληρώσει 13 χρόνια στη φυλακή. Τότε, όμως, θα έχει τη δυνατότητα να ζητήσει την υπό όρον αποφυλάκισή του! Μ' άλλα λόγια, ένας τέτοιος κρατούμενος θα έχει

βγάλει τη φυλακή σε Γ' τύπου ή Β' τύπου, χωρίς να πάρει ούτε μια άδεια!

Ο Αθανασίου πρόσθεσε επίσης διατάξεις οι οποίες δείχνουν πρόθεση να προχωρήσει με ταχύτατες διαδικασίες στην υλοποίηση των κολαστηρίων τύπου Γ. Προβλέπεται πλέον, ότι «με απόφαση του υπουργού Δικαιοσύνης, ύστερα από γνώμη του ΚΕΣΦ και του Συμβουλίου Φυλακής Γ τύπου, δημοπιεύεται εντός δύο μηνών ο νέος εσωτερικός κανονισμός των καταστημάτων κράτησης Γ τύπου». Άλλη διάταξη που προστέθηκε προβλέπεται ότι οι κρατούμενοι σε φυλακές τύπου Γ δε δικαιούνται άδειες. Ο Αθανασίου φρόντισε να τους κόψει αυτό το δικαίωμα αικόμη και στην περίπτωση που βγουν από τις φυλακές τύπου Γ, προσθέτοντας μια διάταξη, σύμφωνα με την οποία αυτές οι κατηγορίες κρατούμενων, όταν δεν κρατούνται σε καταστήματα τύπου Γ, μπορούν να πάτουν άδεια δύο χρόνια πριν τη συμπλήρωση είκοσι «σκαστών» χρόνων στη φυλακή, αν έχουν καταδικαστεί σε ισόβια, ή αν έχουν εκτίσει «σκαστών» τα 3/5 της ποινής τους, αν έχουν καταδικαστεί σε πρόσκαιρη κάθειρξη. Για να το δώσουμε με ένα παράδειγμα, ο Κώστας Γουρνάς, που έχει καταδικαστεί σε 25ετή κάθειρξη, αικόμη και αν βγει από φυλακή ή τιμήμα τύπου Γ, θα μπορεί να πάρει άδεια μόνο αν έχει συμπληρώσει 13 χρόνια στη φυλακή. Τότε, όμως, θα έχει τη δυνατότητα να ζητήσει την υπό όρον αποφυλάκισή του! Μ' άλλα λόγια, ένας τέτοιος κρατούμενος θα έχει

την υπό όρον αποφυλάκισή του! Στόχος τους, λοιπόν, είναι, μόλις εκδοθεί η απόφαση του υπουργού Δικαιοσύνης που θα ορίζει ποιες φυλακές θα γίνουν τύπου Γ και σε ποιες φυλακές θα δημιουργηθούν τμήματα τύπου Γ, μέσα σε 70 μέρες να έχουν γίνει οι μεταγωγές των κρατούμενων.

Τέλος, κάποιες φυευτοαλλαγές που έγιναν στις δικονομικές ρυθμίσεις του φασιστονομοσχέδιου αφήνουν εντελώς αναλλοίωτη τη λογική του περιορισμού των δικαιωμάτων κατηγορούμενων και δικηγόρων.

Συμπέρασμα: μας περιμένει σκληρός αγώνας!

Θα χυθεί πολύ αίμα ακόμη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

αρχές, απελευθέρωση όλων των αιχμαλώτων, συμπεριλαμβανόμενων όλων των παρατηρητών του ΟΑΣΕ, έναρξη ουσιαστικών διαπραγματεύσεων για την εφαρμογή του σχεδίου ειρήνης του προέδρου Ποροσένκο». Επίσης, κάλεσε τη Ρωσία «να χρησιμοποιήσει δραστήρια την επιτροπή της στις παράνομες ένοπλες ομάδες και να σταματήσει την εισροή όπλων και μαχητών από τα σύνορά της», ενώ προεδοποίησε ότι είναι έτοιμο να συγκληθεί ανάπτισα στην ποινή για να επιβάλει νέες κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας, αν το κρίνει αναγκαίο.

Απαντώντας στην ανακοίνωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ο Αλεξάντερ Μποροντάι, δήλωσε ότι οι αντάρτες «θα αρχίσουν συνομιλίες μόνο όταν ο Δεξιός Τομέας, οι μονάδες της Εθνικής Φρουράς και οι α

Αλληλεγγύη, περηφάνια, αγώνας...

Μια ευχάριστη έκπληξη μπαίχτες του ανατρέπουν –στο βαθμό που μπορούν– το σχεδιασμό τους, δηλώνοντας αλληλέγγυοι στον παλαιστινιακό λαό. Ελπίζουμε ότι η ΦΙΦΑ δε θα τολμήσει να κρίνει την απόφαση των παιχτών της Αλγερίας ως πολιτική δήλωση και δε θα υπάρχουν κυρώσεις εναντίον τους, αφού με τον τρόπο αυτό θα ανοίξει περισσότερο το θέμα και θα διαδοθεί ακόμη περισσότερο το μήνυμα αλληλεγγύης των παιχτών της Αλγερίας, οι οποίοι απέδειξαν ότι ακόμη και στο ελεγχόμενο επταγγελματικό πόδσφαιρο υπάρχουν στιγμές και ενέργειες που δείχνουν ότι εκτός από τους χορηγούς και τους σπόνσορες, εκτός από τα κέρδη και τα φράγκα, υπάρχει η αλληλεγγύη, ο αγώνας και η περηφάνια.

Εχουν λυσαράξει τα «παπαγαλάκια» του Μελισσανίδη και προσπαθούν να πείσουν για τις αγνές προθέσεις και τα ΑΕΚτζίδικα ιδανικά του, αποσυνδέοντας το θέμα του γηπέδου από τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του αφεντικού τους. Η προσπάθεια να τσακιστούν όσοι αντιδρούν στην καταστροφή του Αλσους της νέας Φιλαδέλφειας έφερε το αντίθετο από το προσδοκώμενο αποτέλεσμα και έκανε γνωστό ένα θέμα που τα ΜΜΕ και το σύνολο σχεδόν των εφημερίδων είχαν φροντίσει να «θαφτεί», προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα επιχειρηματικά σχέδια του Μελισσανίδη. Παρά το γεγονός ότι δε δόθηκε η πρέπουσα σημασία στο θέμα, μια σημαντική μερίδια κόσμου έχει αρχίσει να καταλαβαίνει πού πήγανε το πράγμα και τι επιδιώκει ο Μελισσανίδης και οι αντιδράσεις συνεχώς αυξάνονται ακόμη και μέσα στον κόσμο της ΑΕΚ.

Τις τελευταίες μέρες, η στήλη επεδίωξε να έρθει σε επαφή με οπαδούς της ΑΕΚ για να δούμε πιο διεξοδικά την άποψή τους, ενώ διαβάζουμε σχεδόν καθημερινά αθλητικές εφημερίδες και site φίλα προσκείμενα στην κιτρινόμαυρη ομάδα. Από αυτές τις επαφές προέκυψε ότι η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου της ΑΕΚ δεν μπορεί να «ξεφύγει» από το δόγμα «η ΑΕΚ πάνω απ' όλα». Ακόμα και αυτοί που είχαν μια κριτική στάση απέναντι στον Μελισσανίδη και τις μαφιόζικες μεθόδους του τόνιζαν ότι πρέπει να γίνει το γηπέδο στη Νέα Φιλαδέλφεια και αριστούσαν στους Παλαιστίνιους ή στους Παλαιστίνιους της Δυτικής Οχθης. Την ίδια στιγμή, που η σιωνιστική προπογάνδα και οι ανά τον πλανήτη κολαούζοι της, προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα κλίμα συμπάθειας προς το Ισραήλ και να πείσουν ότι είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθούν σκληρά κατασταλτικά μέτρα για να τσακιστεί η Παλαιστινιακή Αντίσταση, ο Σιλιμανί και οι συ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

συνδύαζαν με την περίπτωση του Ολυμπιακού και το γηπέδο Καροϊσκάκη. Την ίδια στιγμή, όμως, ασκούσαν κριτική και θεωρούσαν ότι έχουν μείνει πισώ οι μεταγραφές, ότι δεν ασχολείται με την ομάδα αλλά μόνο με το γηπέδο, ενώ σε κάποια site υπήρχαν και μεμονωμένες αντιδράσεις για το γεγονός ότι δεν έχουν πάρει οι κάτοχοι των διαρκείας της περασμένης περιόδου τις μετοχές που τους αναλογούν.

Μόνο τυχαίες, λοιπόν, δεν μπορούν να θεωρηθούν κάποιες «αναλύσεις» από τους αθλητικογράφους του Μελισσανίδη στα ΑΕΚτζίδικα έντυπα και ssite, που προσπαθούν να πείσουν τους κιτρινόμαυρους οπαδούς ότι υπάρχει σχέδιο για τις μεταγραφές και να μην ανησυχηγραφές και να μην ανησυχούν που δεν έχουν γίνει ακόμη μεταγραφές ουσίας, αφού η «χαλάρωση» που παρατηρείται είναι φυσιολογική και οφείλεται στη μεταβατική περίοδο μετά την αποχώρηση Λυμπερόπουλου, που είχε την ευθύνη να «τρέξει» τον μεταγραφικό σχεδιασμό. Η πιο μεγάλη απόδειξη, όμως, για το ότι κάτι σιγοβράζει στον κόσμο της ΑΕΚ ήταν η απόφαση του Μελισσανίδη για τις εισιτήριοι διαρκείας.

Την περασμένη Τετάρτη, παρουσιάστηκε η διαφημιστική καμπάνια για τις εισιτήρια διαρκείας της νέας αγωνιστικής σεζόν, με φόντο το... θρόνο της στη Super League και με το σύνθημα «Πλησιάζουμε στη θέση μας». Στη διάρκεια της παρουσίασης, ο γενικός διευθυντής της ΑΕΚ, Αλέξης Δένες, ανακοίνωσε την «πρωτοβουλία» του Μελισσανίδη να διατεθεί το 80% των εισπράξεων από τα διαρκείας στο ταμείο για την ανέγερση του γηπέδου της ομάδας στη Νέα Φιλαδέλφεια, τονίζοντας ότι αυτή η πρωτοβουλία είναι δείγμα του βάρους του οποίο πέφτει στο μείζον θέμα της κατασκευής του γηπέδου, παρά το γεγονός ότι το μπάτζετ της ομάδας ανεβαίνει αισθητά σε σχέση με την περασμένη αγωνιστική σεζόν. Στην ίδια κατεύθυνση με την κεντρική επικοινωνιακή στόχευση της κιτρινόμαυρης διοίκησης, από τους σχολιαστές στα αθλητικά site η «πρωτοβουλία Μελισσανίδη» παρουσιάζεται ως βεβαιότητα

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΣΑΤΓΙΑΤΖΙΤ ΡΕΙ

Μοναχική σύζυγος

Γυρισμένη το 1964, η κλασική αυτή ινδική ταινία βγαίνει στις ελληνικές αίθουσες σε ψηφιακά αποκατεστημένη μορφή. Στη συγκεκριμένη ταινία συναντιούνται δύο πολύ σημαντικοί ινδοί καλλιτέχνες που αφησαν το στήμα τους τόσο σε εθνικό όσο και διεθνές επίπεδο. Ο Σατγιατζίτ Ρει θεωρείται πατέρας του «ινδικού νέου κύματος». «Η τριλογία του Απου» (1955-1959) ήταν ουσιαστικά το έργο που τον έκανε γνωστό στο δυτικό κοινό. Ταυτόχρονα, είναι ένας από τους πιο πολυβραβευμένους ινδούς σκηνοθέτες, ενώ με την «Τσαρουλάτο» (που είναι ο πρωτότυπος τίτλος της ταινίας) κέρδισε την Αργυρή Αρκτού σκηνοθεσίας στο Βερολίνο. Το σενάριο της «Μοναχικής συζύγου» είναι βασισμένο στη νουβέλα «Η σπασμένη φωλιά» του Ραμπιτρανάθ Ταγκόρ. Ο Ταγκόρ είναι ένας από τους πιο σπουδαίους ινδούς λογοτέχνες (βραβευμένος με Νόμπελ Λογοτεχνίας) και παράλληλα πολυπράγμων, καθότι ασχολήθηκε και με την ποίηση, τη ζωγραφική και τη μουσική.

Μπορεί η ταινία να είναι γυρισμένη το 1964, όμως η ιστορία της διαδραματίζεται κάπου στα τέλη του 19ου αιώνα στην Ινδία. Η Τσαρουλάτα είναι παντρεμένη με έναν προδρομικό και εργασιομανή εκδότη εφημερίδας, τον οποίο απορροφά εντελώς η δουλειά του. Ανάμεσα στην Τσαρουλάτα και τον ξάδερφο του συζύγου της, τον οποίο φιλοξενούν στο σπίτι τους, οναπτύσσεται μια ιδιαίτερη επικοινωνία μέσα από την κοινή αγάπη για τη λογοτεχνία, και ένας απαγορευμένος έρωτας δημιουργείται ανάμεσα στους δύο νέους. Μια ερωτική ιστορία βρίσκεται στο επίκεντρο της ταινίας. Ταυτόχρονα, όμως, παρουσιάζεται έμφεση και μια ολόκληρη εποχή για την αποικιοκρατούμενη Ινδία, κατά τη διάρκεια της οποίας η επιρροή της Αγγλίας σε όλα τα επίπεδα είναι εμφανέστατη. Η ταινία επικεντρώνεται βέβαια περισσότερο στη δόμηση των χαρακτήρων της παρά στην ανάδειξη των κοινωνικοπολιτικών συνθηκών της εποχής, παρά ταύτα όμως, ο κοινωνικός πουριτανισμός και η καταπίεση διαπερνούν όλες τις πτυχές της.

Είναι αλήθεια πως ο σύγχρονος δυτικός θεατής μπορεί να δυσκολευτεί στην αρχή να παρακολουθήσει με ενδιαφέρον την ταινία, καθότι η φόρμα της ίσως τον ξενίσει. Εντονος συναισθηματισμός, αρκετά τραγούδια, πολλά αργά και κοντινά πλάνα και μια αίσθηση ανατολίτικης κουλτούρας είναι μερικά από τα χαρακτηριστικά της. Όμως, αν καταφέρει να «μπει» στον κόσμο της ταινίας, θα την απολαύσει.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

NO PASARAN!

Η ΚΑΡΦΙΤΣΑ πληγώνει και σκοτώνει. Οταν όμως οι τραφιτούκοι γίνονται γοτάκια (καθ' υπαγόρευσιν;) τότε το θέμα γυρνάει μπούμερανγκ...

Οι όμορφες ΣΤΡΟΥΓΚΕΣ ΔΕΝ ΚΑΙΓΟΝΤΑΙ – ΣΥΝΕΞΙΖΟΥΝ! (από την ταινία «Λέπτα σέλα λέπτο νε γκόρε»...)

NEONAZI: για άλλη μια φορά, αποδεδειγμένα, γοτάκια των καπιταλιστών (μέσω «δικαίου», αυτή τη φορά...)

16 δαρμένοι μετανάστες για την ΑΠΟΤΥΧΙΑ κόποιας Εθνικής (ομάδας, οδού, «πτεροφάνεια» - ποιος ξέρει;); Δηλαδή, μια ΕΠΙΤΥΧΙΑ θα σήμαινε (όπως το '4) νεκρούς...

Οταν ένας τίγρης πάει να ιδρύσει χαλιφάτο... (η απάντηση δόθηκε) και ΣΥΝΕΞΙΖΕΙ να δίνεται

Μόνο ο λαός αν σηκωθεί, οι «τίγρεις», δίχως δόντια

◆ Μπροσσούρα για το ποδόσφαιρο είδαμε, Θ. Καταγγελία για τη ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ στη Φιλαδέλφεια είδαμε;

◆ Ευαισθησία παχύδερμου σε διάφορες περιπτώσεις όσον αφορά το «πείραμα της Φιλαδέλφειας»...

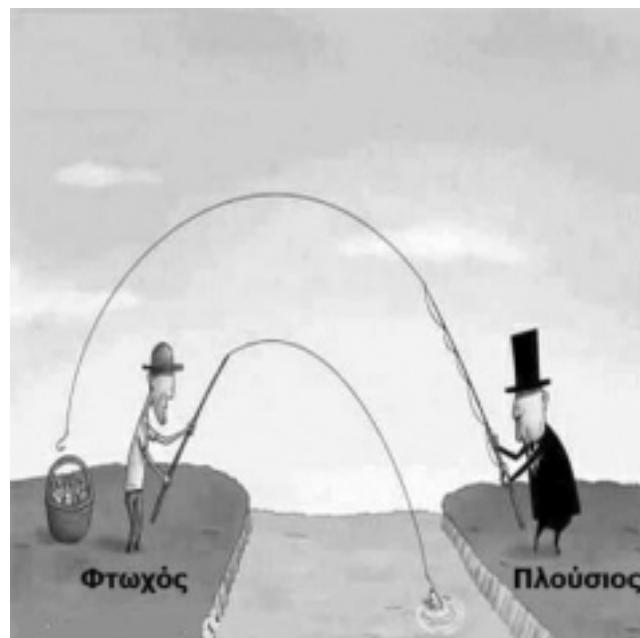
◆ Ωστε 800 εκ. ευρώ ΥΠΑΡΧΟΥΝ για τους «ένστολους»; Εμ, βέβαια, αφού έχουν χιλιοδείρει τους συνταξιούχους (των οποίων ΜΕΙΩΝΟΝΤΑΙ οι συντάξεις) η αστική εξουσία ταΐζει τα σκυλιά της...

◆ «Την παίρνουμε όλοι μαζί την ευθύνη» -Σ. Θεοδωράκης, στο συνέδριο του «Ποταμίου». Ο, πι πεις, Σταύρο, κυρ-Σταύρο, και αφέντη τσουτουλομήτη.

◆ Ολας περιέργως (;) ο (αυτοτρόπος) Περισσός (διά στόματος Χρ. Παναγιωτακοπούλου)

(902.gr, 27-6-14) ευχήθηκε «καλές εργασίες» στο «Ποτάμι». Αβρότητα; Δεν νομίζουμε. Ρίχνοντας μια ματιά στον Ριζοσπάστη (27-6-14, ΠΟΛΙΤΙΚΗ), «Αστικό πολιτικό σύστημα. Διεργασίες ανασύνθεσης σε όλο το φάσμα», διαβάζουμε:

«Ο δε Σ. Θεοδωράκης μίλησε, χτες, στον ANT1 ανάμεσα σε όλα και για τη θέση που θα έχει το Ποτάμι σε ενδεχόμενο κυβερνητικό συνασπισμό, τονίζοντας ότι πρέπει να είναι μία δύναμη που θα μπορεί να εγχυθεί την κυβερνητική σταθερότητα... Σημειωτέον, σήμερα ζεινάντας μια διρυτικό συνέδριο του μορφώματος, όπου αναμένεται να παραβρεθούν διάφοροι παράγοντες της λεγόμενης κεντροαριστεράς». Συνεπώς, γιατί ο Περισσός πήγε στο συνέδριο αυτό; Για να κάνει... ζύμωση; Για να συνευρεθεί με τους «παράγοντες της λεγόμενης κεντροαριστεράς»; Για να τους τα πει «έξω απ' τα δόντια»; Δεν τελειώνει όμως εδώ η πονεμένη αυτή ή ιστορία: «Σ. Θεοδωράκης – Ζώνει «γλώσσα συνεννόησης» με Σαμαρά και Τσίπρα. Νέα ανοίγματα σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ έκανε ο Σ. Θεοδωράκης, επικεφαλής του μορφώματος «Το Ποτάμι», μιλώντας στον ραδιοφωνικό «Σκάι», έτοιμος να γίνει τούντα του ενός ή του άλλου, σε μια «κυβέρνηση συνεργασίας», ώστε να συνεχιστεί δίχως εμπόδια η πολιτική ενίσχυσης του μεγάλου κεφαλαίου» (Ριζοσπάστης, 23-5-14). ΠΡΟΕΚΛΑΟΠΙΚΑ, λοιπόν, «τούντα» το

«Ποτάμι», της αστικής πολιτικής και του «μεγάλου κεφαλαίου». ΜΕΤΕΚΑΛΟΠΙΚΑ, «καλές εργασίες» στα τοπικά των καπιταλιστών. Συνέπεια, δε νομίζετε;

◆ Αλήθεια, όταν ο Ριζοσπάστης (26-5-14) μιλαγε για «τάση επανασυστέρωσης δυνάμεων...», εννοούσε άραγε και διαγραμμένα μελή, ας πούμε, του Τμήματος Ιστορίας;

◆ Άλλο ΣΤΡΟΥΓΚΑ κι άλλο ΟΥΓΚ(Α) –που θέλει να επιβάλλει τη ΜΟΥΓΚΑ.

◆ Είπαμε: άλλο Κων/νος Καβάφης κι άλλο (ο μακαρίτης) Κώστας Καφάσης.

◆ Αξίζει να διαβαστεί η μελέτη του Μπατρελέμυ Αμενγκουάλ «Αντονέν Αρτώ – Ενας απρόσμενος μαθητής του Αϊζενστάιν».

◆ «Το κράτος εξακολουθεί να έχει ενδιαφέρον για την καλή εκτέλεση των λειτουργιών του αθλητισμού αλλά όσον αφορά στα οικονομικά θέματα σε μεγάλο βαθμό ο αθλητισμός πρέπει να χρηματοδοτείται μέσα από ένα ανταγωνιστικό, εμπορικό περιβάλλον, όπου ισχύει ο νόμος της επιβίωσης του ισχυρότερου. Πρόκειται για τη λεγόμενη «Αγορά»... Με απώτερο στόχο το κέρδος εκκίνησης η εμπορευματοποίηση του. Κανείς δεν μπορούσε να προβλέψει τα απέραντα χρηματικά ποσά, που θα διακινούνταν σε αυτήν την αγορά αλλά όταν έγινε προφανές ότι αυτό συνέβη, το κράτος άρχισε να αντιμετωπίζει τον αθλητι-

σμό, όπως ακριβώς κάθε άλλη οικονομική δραστηριότητα. Προκειμένου όλωστε να είναι εμπορικά πιο αποτελεσματικός ο αθλητισμός είχε αρχίσει να οργανώνεται με τον ίδιο τρόπο, που οργανώνονται και οι κοινές επιχειρήσεις. Μετά από μικρό χρονικό διάστημα οι δημόσιες λειτουργίες του αθλητισμού ήταν ξεχασμένες και στο μιαλό καθενός, ο αθλητισμός ήταν επίσημα "απλώς μια αικόνη οικονομική δραστηριότητα". Κατά συνέπεια οι φορολογικοί κανόνες και οι κανονισμοί εταιρικού δικαίου εφαρμόστηκαν και στον αθλητισμό. Ήταν μόνο θέμα χρόνου πριν του πτεύσουν οι κρατικές αρχές για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού στον τομέα αυτό». (Μ. Παπαλουκάς: «Ευρωπαϊκή Αθλητική Αγορά – Θεωρία και Νομολογία», Αθήνα, 2012).

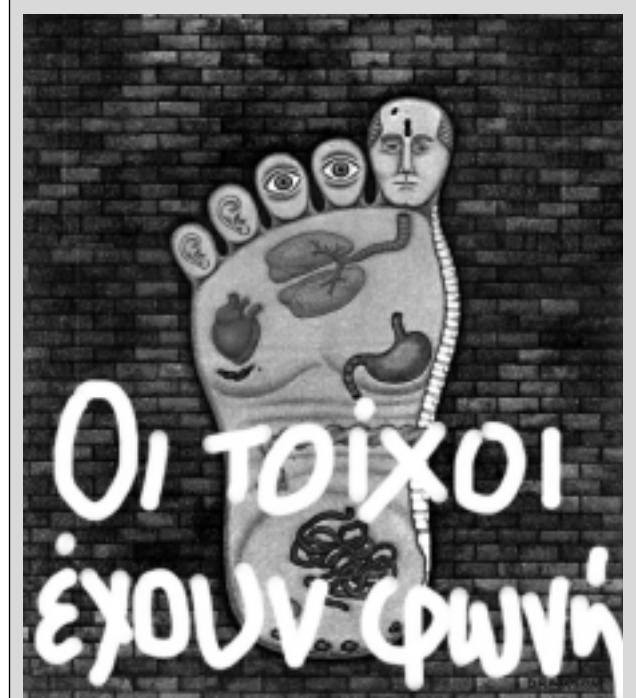
Εδώ, λοιπόν, καραιεμπίπτει και το «πείραμα της (Νέας) Φιλαδέλφειας»... ◆ Και ολίγα περί του «αρχαίο πνεύμα, αθάνατο» και άλλες παρόμοιες τρίχες... καταστέρες: «Από την αρχαιότητα εμφανίστηκαν παγινίδια το αποτελέσμα των οποίων εξαρτάται από την τύχη και στα οποία οι συμμετέχοντες στοιχηματίζουν χρηματικά ποσά ή τιμαλφή. Οι ιστορικοί τοπιθετούν την εμφάνισή τους τρεις χιλιάδες χρόνια προ της Χριστού στην Απωλετή και στην Αγύπτια. Τα παγινίδια αυτά ήταν πολύ διαδεδομένα στην ελληνική και τη ρωμαϊκή αρχαιότητα». (Μ. Παπαλουκά, στο ίδιο, Κεφάλαιο

3, Τα αθλητικά στοιχήματα, σελ. 241. Πηγές του συγγραφέα: Παπαλουκάς Μ., «Τα τυχερά παγινίδια στην Ευρωπαϊκή Αγορά», Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιριών, Τεύχος 166, Ιανουάριος 2010, σελ. 25-31. ΚΑΙ: Panagiotopoulos D. (2011). "Sports Law. Lex Sportiva and Lex Olympica"). Να δώσουμε, άραγε, κι άλλες πηγές;

◆ «Φασιστικά και προβοκατόρικα στοιχεία βρήκαν την ευκαιρία με την κινητοποίηση ενάντια στο γνωστό αντεργατικό νομοσχέδιο... να δράσουν ανενόχλητα, εμφανίζοντας τον εαυτό τους σαν απεργούς οικοδόμους... Ο εισηγητής του νομοσχέδιου υπουργός κ. Λάσκαρης ανέλαβε το ρόλο του εμπρηστή της ομαλότητας...» (Από την ανακοίνωση του ΠΓΤ της ΚΕ του «Κ/ΚΕ, 25-5-76). Προσέξτε: «της ομαλότητας», ούτε καν της «δημοκρατικής ομαλότητας» – κοινώς να μην κινείται φύλο... «Οποια αισθήματα κι αν τρέφει ο λαός για τους βασανιστές του, η δολοφονία του αστυνομικού Μάλλιου αποτελεί κακό προμήνυμα στην προσπάθεια του λαού για εκδημοκρατισμό της δημόσιας ζωής» (από τη δήλωση του Χ. Φλωράκη για την εκτέλεση του ΒΑΣΑΝΙΣΤΗ Μάλλιου – 14/12/1976). Ξαναπροσέξτε: «όποια αισθήματα...», την ώρα που το σύνθημα στους δρόμους ήταν «Δώστε τη χούντα στον λαό!». Και όχι ο βασανιστής αλλά «ο αστυνομικός Μάλλιος». Την τίμηση τη δωσιλογική υπογραφή του ΑΠΟ ΤΟΤΕ ο Χαρλαίος... Την οποία ανανέωσε πάμπολλες φορές με αποκορύφωμα την συμμετοχή (μέσω ΣΥΝ) στην Οικομενική...

◆ «Ταυτόχρονα όμως είναι βέβαιο ότι ύποπτα και ανεύθυνα στοιχεία προσπαθούν να εκμεταλλεύτουν την εθνική ευαισθησία του ροδίτικου λαού...» (από ανακοίνωση του γραφείου Τύπου του «Κ/ΚΕ για τη γενονότα στη Ρόδο, 16/7/1980). Την ίδια στιγμή που οικόμη και ο Ζήνος μπήκε στη διαδήλωση που χτυπήθηκε άγρια από τα ΜΑΤ... Προβοκατορολογία συνεχής του Περισσού; ΝΑΙ! Μέσο για να καλύψει την πολλαπλή λερωμένη φωλιά του ξεπληρώνοντας ΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΟΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ.

Βασιλης

◆ Να υπερασπιστούμε την πόλη και το Αλσος – Η γειτονιά μας δε θα γίνει Πλαέρμο – Συγκέντρωση-Πορεία Πέμπτη 3/7, στις 19:00 Πλατεία Πατριάρχου, Ν. Φιλαδέλφεια – Συντονιστικό κατοίκων ΝΦ-ΝΧ και γύρω περιοχών (αφίσα)

◆ Ενάντια – Στο Ρυθμιστικό Σχέδιο της καπιταλιστικής «ανάπτυξης» και λεηλασίας – Στην επέλαση του κεφαλαίου και των εμπροσθοφυλακών του – Για την υπεράσπιση των ελεύθερων δημόσιων χώρων – Για την αλληλεγγύη στις καταλήψεις, τα αυτοδιοικηζόμενα στέκια και τους κοινωνικούς και ταξικούς οιγώνες – Πορεία Πέμπτη 3/7/2014 στις 7μμ πλ. Πατριάρχου Νέα Φιλαδέλφεια – Αναρχικοί/ές, Αντεξουσιαστές/τριες, Στέκια, Καταλήψεις, Άλληλέγγυοι/ες (αφίσα)

Διο αφίσες, δυο οπτικές, ίδιο θέμα, ίδιος σκοπός. Οταν γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν έχει ακόμη γίν

Ανάλογα με τη δύναμη του κεφαλαίου

Από τη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στις 29 Ιούνη ο Βενιζέλος, τα εγχώρια ΜΜΕ ζεχώρισαν και ανέδειξαν μια απάντησή του για τα εσωτερικά πολιτικά παραγνιδία. Ομως, το πιο σημαντικό από όσα είπε ο Βενιζέλος είναι η ευθεία αναφορά του στο χαρακτήρα της ΕΕ, που είναι μια λυκοσυμμαχία, στην οποία κάθε κράτος συμμετέχει, απαιτεί και παίρνει, ανάλογα με τη δύναμη του κεφαλαίου που εκπροσωπεί.

Είπε ο Βενιζέλος: «Βέβαια, η αλήθεια είναι ότι οι Συνθήκες περιγράφουν μια Ευρώπη 28 ισότιμων κρατών μελών, αλλά η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία απηχεί την πραγματικότητα, είναι ένας θεομόριος που κατανέμει τις ψήφους με βάση τη συμβολή κάθε χώρας στο ευρωπαϊκό ΑΕΠ. Άρα, μια χώρα με μεγάλο ΑΕΠ έχει περισσότερες δυνατότητες επροσής από ότι μια χώρα με μικρό ΑΕΠ. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα στο Eurogroup, όπως σας είπα

και προηγουμένως και είχα την ευκαιρία να το πω και στη συνάντηση των Σοσιαλιστών ηγετών προχθές, στο Eurogroup βλέπουμε μια τελείως διαφορετική πραγματικότητα, γιατί υπάρχουν οι χώρες που είναι, εντός εισαγωγικών, «ενάρετες δημοσιονομικά και μακροοικονομικά».

Πρόκειται ασφαλώς για μια δήλωση ραγιδισμού. Ομως, ο ραγιδισμός είναι εγγενές στοιχείο της ελληνικής αστικής τάξης. Η συμμετοχή στην ΕΕ και την Ευρωζώνη αποτελεί στρατηγική επιλογή του ελληνικού κεφαλαίου, χωρίς αυταπάτες περι ισοτιμίας. Ξέρουν ότι εκεί επικρατεί το δίκαιο του ισχυρού, ξέρουν τα «κιλά» του ελληνικού καπιταλισμού και απολύτως συνειδητά συμμετέχουν εκεί, σε ρόλο κομπάροου. Η ίδια η ελληνική κεφαλαιοκρατία έχει έναν μεταπραττικό συμπληρωματικό ρόλο, στο πλαίσιο του παγκόσμιου καπιταλιστικού καταμερισμού της εργασίας, και οι πολιτικοί της εκπρόσωποι υπερασπίζονται αυτό το

ρόλο στο εσωτερικό της ιμπεριαλιστικής ΕΕ, εν γνώσει τους ότι δεν μπορούν να διεκδικήσουν τίποτα παραπάνω απ' αυτό που αντιστοιχεί στη δύναμη του ελληνικού καπιταλισμού.

Αυτό ομοιογεί, με θλίψη και κυνισμό, ο Βενιζέλος. Ερχονται, όμως, κάποιοι άλλοι και σαν κοινοί απατεώνες τάζουν στον ελληνικό λαό έναν άλλο ρόλο. Ανάγοντας τα παζάρια στο εσωτερικό της ΕΕ σε ανύπαρκτες σφαίρες (και όχι στη σφαίρα της πραγματικότητας), υπόσχονται ότι θα πάρει ο Τσίπρας στις Βρυξέλλες, θα χτυπήσει το χέρι στο τραπέζι, θα τους πει «τα μολύβια κάτω» και τότε η Μέρκελ, ο Ολάντ, ο Ρέντσι, ο Κάμερον και οι άλλοι εκτρόσωποι ιμπεριαλιστικών χωρών, θα χειστούν από το φόβο τους και θα πουν στον Τσίπρα «ό, τι θέλεις αγόρι μας».

Οπως έλεγε ο Λένιν, ο καπιταλισμός γνωρίζει μόνο έναν τρόπο μοιρασίας: ανάλογα με τη δύναμη του κεφαλαίου. Τα άλλα είναι παραμύθια για ψηφοφόρους.

Γιούνκερ, Σουλτς και τ' άλλα... παιδιά της συμφωνίας

Τυπική διαδικασία θα είναι η εκλογή του Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ από το Ευρωκοινοβούλιο στις 15 Ιούλη. Οι τρεις μεγαλύτερες ομάδες (Χριστιανοδημοκράτες, Σοσιαλδημοκράτες, Φιλελεύθεροι) έχουν ανακοινώσει ότι θα ψηφίσουν υπέρ του Γιούνκερ, οπότε όσες διαρροές κι αν υπάρξουν, η πλειοψηφία των 376 ψήφων θα συγκεντρωθεί και με το παραπάνω (μιλάμε για πάνω από 400 ψήφους).

Ομαλά και πολιτισμένα κύλησαν τα πράγματα και στη Σύνοδο Κορυφής της περισσότερης εβδομάδας. Ο Κάμερον, όπως το είχε προαναγγείλει, ζήτησε ψηφοφορία και τήρησε μόνο την Φήφιο του Ορμπαν της Ουγγαρίας. Οι υπόλοιποι 26 ψηφισταν Γιούνκερ, ενώ ο Κάμερον περιορίστηκε σε μερικές κορόνες, τις οποίες οι άλλοι αντιμετώπισαν με κατανόηση και χωρίς να απαντήσουν στο ίδιο ύφος. Μίλησε για «μαύρη μέρα για την Ευρώπη» και «κίνδυνο αποδυνάμωσης των εθνικών κυβερνήσεων», χωρίς να παραλείψει να προσθέσει ότι «το εθνικό συμφέρον της Βρετανίας βρίσκεται στην παραμονή μας σε μια μεταρρυθμισμένη ΕΕ», η οποία όμως δεν «μεταρρυθμίζεται» σ' αυτή την κατεύθυνση. Για εσωτερική κατανάλωση στη Βρετανία έγιναν αυτές οι δηλώ-

σεις, χωρίς όμως ο Κάμερον να αποφύγει, τελικά, τις σφρόδρες επιθέσεις και του Φάρατζ από τα δεξιά (τον κατηγορεί ότι οδηγεί τη Βρετανία από εξευτελισμό σε εξευτελισμό) και των Εργατικών από τα αριστερά (τον κατηγορεί ότι οδηγεί τη Βρετανία σε απομόνωση από τους παραδοσιακούς εταίρους της).

Ακολούθησε η πανηγυρική επανεκλογή του Μάρτιν Σουλτς ως προέδρου του Ευρωκοινοβουλίου, με 409 από τις 612 ψήφους. Οπως ανακοινώθηκε, θα μείνει στο πόστο μέχρι το Γενάρη του 2017. Μετά, θα τον διαδεχτεί χριστιανοδημοκράτης, ενώ ο Σουλτς προφανώς δε θα πάει χαμένος. Κάπι θα βρεθεί και γι' αυτόν, είτε στην Ευρωώνωση είτε στη Γερμανία.

Μένει να μάθουμε σε ποιους θα δοθούν τα υπόλοιπα μεγάλα πόστα: διάδοχος του Ρομπάι και διάδοχος της Αστον. Προφανώς είναι κανονισμένα, αλλά Μέρκελ, Ολάντ και σία τα κρατούν μυστικά, για να 'χει και σοισπένς η υπόθεση και κυρίως για να μη φανεί ότι το παζάρι αφορούσε όλο το πακέτο. Μόλις εκλεγεί πανηγυρικά ο Γιούνκερ ως αρχικομισάριος, θα μαζευτούν και οι 28 σε άστυ πούνοδο κορυφής, μάλλον για να ανακοινώσουν και τα

υπόλοιπα πόστα (γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο ποιοι είναι οι πιθανότεροι, αλλά τα ονόματα έχουν τη μικρότερη -για να μην πούμε καμία- σημασία).

Οι σοσιαλδημοκράτες στήριξαν τον Γιούνκερ για να «πάρουν» μια δήλωση που ψιλοβολεύει την προπογάνδα των Ολάντ και Ρέντσι. Οπως είπαν, ζήτησαν «μια ερμηνεία του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης που να μην αλλάζει τις διατάξεις, αλλά να αλλάζει την αίσθηση» που προσλαμβάνουν οι κοινωνίες». Για να βολευτεί και η γερμανική κυβέρνηση, οι υπουργοί Οικονομικών της Γερμανίας και της Ιταλίας Βόλφραγκανγκ Σόμπιτλε και Πιερ-Κάρλο Πάντοσαν, σε κοινό όρθρο τους, που δημοσιεύτηκε ανίμερα της συνόδου κορυφής, ζήτησαν συνέχιση των διαθρησκών μεταρρυθμίσεων, περαιτέρω «ευελιξία στην ογορά εργασίας» και «βελτίωση της αποτελεσματικότητας», διαβεβαιώνοντας πως δεν υπάρχει σύγκρουση μεταξύ των Εργατηριακών χωρών (όπως η Ελλάδα), είτε μέσω της τρόικας είτε μέσω των ελεγκτικών μηχανισμών της Κομισιόν.

ΥΓ: Προτελευταίος και καταδρωμένος (στον τρίτο γύρο) κατάφερε να εκλεγεί ως αντιπρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου ο Δ. Παπαδημούλης, προταθείς από την ευρωομάδα GUE/NGL. Αυτό δείχνει και την πραγματική δύναμη της «Αριστεράς» στην ευρωβουλή. Είναι, πάντως, ο μοναδικός έλληνας αντιπρόεδρος, αφού ΝΔ και ΠΑΣΟΚ ξεδοντιάστηκαν στις ευρωεκλογές και δε θα μπορούσαν να ζητήσουν πόστο αντιπρόεδρου από τους ομογέλακτούς τους, όπως στο παρελθόν.

λουν να διαθέσουν κάποια κονδύλια για στήριξη των μονοπωλιακών ομίλων τους που κλυδωνίζονται από την κρίση. Κατά τα άλλα, η σύνοδος κορυφής ενέκρινε χωρίς καμία αλλαγή τις διαδικασίες του λεγόμενου «ευρωπαϊκού εξάμηνου» (δηλαδή της στενής επιτήρησης) και ενέκρινε τις «ειδικές συστάσεις κατά χώρα». Μ' άλλα λόγια, το παζάρι της Γερμανίας με τους συμμάχους της κατέληξε σε ένα καθεστώς άτυπων εξαιρέσεων για τη Γαλλία και την Ιταλία, παράλληλα με τη συνέχιση της στενής επιτήρησης των εξαρτημένων χωρών (όπως η Ελλάδα), είτε μέσω της τρόικας είτε μέσω των μηδενικού επιτοκίου. Οι χώρες θα υποχρεώνονται να επαναγοράσουν το χρέος τους «έπειτα από πέντε ή έξι δεκαετίες, δηλαδή σε μια μελλοντική στιγμή όταν αυτό θα αποτελεί πλέον μικρό ποσοστό του (τότε) ΑΕΠ τους». Οπως σημειώνει ο Μπλιός, «με τη λύση αυτή δεν κουρεύονται ούτε τη απειστέα των χρεογράφων που κρατούν οι δανειστές. Δεν υπάρχουν απώλειες ούτε για τις τράπεζες ούτε για τα ασφαλιστικά ταμεία. Δεν δημιουργούνται εντάσεις μεταξύ των χωρών, αφού δεν λαμβάνουν χώρα διαγραφές χρεών ή μεταβιβάσεις».

Απορούμε πώς αυτή η νέα πρόταση από πλευράς οικονομικού επιτελείου ΣΥΡΙΖΑ δεν απασχόλησε τη δημόσια σφαίρα (ίσως αργότερα). Απορούμε πώς ο «τσιτατολόγος» Βενιζέλος δεν εκφώνησε κάποιο «καλωσορίσατε στην οάση του πραγματικού».

Διότι το swap που προτείνει ο Μπλιός δεν είναι κάτι καινούργιο, ούτε κάτι που αντιτίθεται στο βασικό σενάριο διαχείρισης του ελληνικού χρέους, που ακολουθείται από το φινιόπωρο του 2011. Οσοι παρακολουθούν τα οικονομικά γνωρίζουν πώς η Ελλάδα μπήκε στην ΟΝΕ, μειώνοντας τεχνητά το χρέος της με το περιβότο swap που έκανε ο Σημίτης με την Goldman Sachs (με τη σύμφωνη γνώμη των «εταίρων», φυσικά). Γνωρίζουμε, ακόμη, όλοι πως από το 2011 και μετά έγιναν ρυθμίσεις των χρεών, πέρα από το κούρεμα: παράταση περιόδου εξόφλησης, μείωση επιτοκίων. Τέλος, γνωρίζουμε ότι κάτι τέτοιο βρίσκεται και πάλι υπό σχεδιασμό. Αρα, ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ, δεν προτείνει κάτι διαφορετικό ο οικονομολόγος του ΣΥΡΙΖΑ.

Η διαφορά είναι πώς αντί για τη «βήμα προς βήμα προσέγγιση», ο Μπλιός προτείνει μια συνολική λύση. Δηλαδή, μια μεγάλη παράταση της περιόδου αποτλημάτισης του χρέους, με τα επιτόκια να τρέχουν, για να μην ζ